

IN DIT NUMMER:

Annelies Penning

Hoe verging het de covergirl van de Tolle?

4

Walter Peteri

De Erasmiaan achter de Quooker legt uit

8

Rieuwert Kok

Eppo van Veldhuizen bezoekt onze schrijver in Nijbroek

12

EN VERDER:	Erasmiaans:	een eigen identiteit	2
	Lof der Zotheid:	Klaas Potjewijd	3
	Even voorstellen:	BlueBilly Wig	6
	Uitverkoren zondelokken:	Theo Toe Bosch	6
	Beauty & Brains:	Ancilla Tilia	7
	Boven in de stad:	Liedewij Loorbach	10
	Erasmusrede deel 2:	Ramsey Nasr	10
	Daan Bovenberg:	Promotie met Excelsior	11
	Financieel verslag & Notulen:	2009	14
Service:	Ledenmutaties	16	

Hoe groot willen we zijn?

Afhankelijk van de eeuw en het decennium waarin u als oud-leerling de mooiste tijd van uw leven had op het Erasmiaans, was de school klein, niet meer zo klein, groot of te groot. Jarenlang huisden tussen de 600 en 750 leerlingen aan de Wytemaweg. Met 750 puilden ze het gebouw uit.

De sfeer bleef mede daardoor prettig intiem maar uiteindelijk was de grens toch echt bereikt, de bel veroorzaakte fileleed en plaats voor een spitsstrook ontbrak. Dat leidde in 1996 tot wat toen de “nieuwbouw” heette en nu “de oude nieuwbouw” wordt genoemd, een aanbouw van acht lokalen, dwars op het oude gebouw. Het leidde ook

tot het mooi afgebakende Forum, een schuilplaats voor hen die geen les hadden of vonden dat ze geen les hoorden te hebben. De school bleef echter groeien, in plaats van 150 aanstaande gymnasiasten meldden zich er steeds vaker zo’n kleine 200. Zeven eerste klassen in plaats van jarenlang vijf.

vervolg op: PAGINA 2

praefatio

Een jaar verder

Ruim een jaar geleden begonnen we aan ons avontuur en het bevalt. Met Marielle Gispens-Pronk als continue en zeer deskundige factor gingen we aan de slag. Ter voorbereiding op de ledenvergadering vroeg ik onlangs alle bestuursleden of ze zin hadden om door te gaan. Gelukkig zei iedereen “ja”. En het loopt ook aardig. Walter Baghuis

en Marielle blijven schaven aan Tolle Belege en dat is ook aan dit nummer weer te zien. De eerste adverteerders hebben zich inmiddels gemeld. Het is de bedoeling dat de kosten van de “nieuwe” TB voor een groot deel door advertentie-inkomsten worden gedekt. Daarnaast wordt hard gewerkt aan de website. Nog vóór de zomervakantie zijn we in de lucht. De DVD over de geschiedenis van het Erasmiaans

kost iets meer tijd maar inmiddels is er veel materiaal beschikbaar. Komt ook goed.

Voor het netwerkgedeelte hebben wij Nelleke Hennemann benaderd en de ledenvergadering is akkoord gegaan met haar benoeming. Nelleke heeft tijd en veel energie en stort zich op het versterken van de banden tussen Erasmiaans, Semper Floreat, Stichting Vrienden en het curatorium.

Al met al zijn we niet ontevreden over de voortgang, maar we realiseren ons dat het nog lastig wordt om de vaart er in te blijven houden. De kring om ons heen is heel belangrijk. Daar komt de inspiratie vandaan die ons clubje vitaal houdt. Blijf ons dus bestoken met ideeën, suggesties en kritiek.

door KLAAS TASELAAR

Ik maak vrienden. Veel vrienden. Bij het sporten, tijdens het werk, op het schoolplein van mijn kinderen, maar de meeste vrienden maak ik op het wereldwijde net. Soms oude bekenden, veel oud-Erasmianen, maar ook nieuwe en verrassende vrienden. Digitale vrienden. Vrienden worden me ook aangeboden. Mijn digitale vriendenkring is heel divers en er zitten zelfs vrienden tussen die ik helemaal niet ken.

Hoe werkt dat? Je meldt je aan op LinkedIn of Facebook, schrijft een beknopt profiel en leunt achterover. Vriendenscore na een dag: nul. Dan maar wat actiever op zoek. Eerst de familie en goede vrienden linken. Vriendenscore: tien. Daarna begint het spel. Ineens opent zich een wereld van potentiële vrienden, die min of meer aangeboden worden. Je mag dan zelf kiezen of je ze erbij wilt hebben of niet. Nog actiever: lid worden van de Erasmiaans-groep op LinkedIn. Kijk nou! Weer 387 kanshebbers om toe te voegen.

Het mooie van deze digitale vrienden is, dat je ze prima kunt inzetten, want hun kwaliteiten staan er meestal bij vermeld. Misschien kan de Project Manager Sales van DHL de verzendkosten van de Tolle wat omlaag krijgen? Wil de Managing Director misschien een advertentie plaatsen? Zit er een verhaal in de uitvinder van de kokend-water-kraan? Wil die journaliste voor een keertje mijn teksten corrigeren? Gaat de non-executive-board-member een keer mee lunchen? Mogelijkheden genoeg.

Werkt het ook? Tot op heden is er sprake van wisselend succes. Bij mijn zoektocht naar een nieuw fotomodel voor de rubriek the Beauty & the Brains, kreeg ik op de zoekopdracht “model” vijf Erasmianen als resultaat. Vier mannen, die als hobby “model”-bouw hebben en één heel knappe dame, die inderdaad fotomodel is. En wat voor één!

Via via kreeg ik een tip over een nieuw boek. Met behulp van mijn digitale vrienden was het contact binnen een kwartier gelegd, het interview een dag later gedaan en het stuk diezelfde avond geschreven. Het werkt dus. Voor mij in ieder geval.

Als alles meezit, opent Semper Floreat in de tweede helft van 2010 zijn vernieuwde internetsite, compleet met ledensysteem. Kortom: zo’n slordige 900 nieuwe vrienden. Het is nu nog even puzzelen hoe de diverse bestanden op elkaar aangesloten kunnen worden, maar eind 2010 zitten we met zijn allen op een “cloud” en vormen we een “community”. Alleen al die termen zijn intrigerend. Volgens mijn berekeningen heb ik rond de kerst een slordige 1.500 vrienden. Dat zijn een heleboel kerstkaarten. Elke dag in 2011 mag ik vier mensen feliciteren met hun verjaardag en op mijn eigen verjaardag moet ik even door honderden attente mailtjes heen. Heerlijk! Vriendschap is een (digitale) droom.

Veel leesplezier!

hoofredactie **WALTER BAGHUIS**

17e jaargang, nummer 1, juni 2010

Tolle Belege is een uitgave van Semper Floreat, de oud-leerlingenvereniging van het Erasmiaans Gymnasium en verschijnt twee keer per jaar. Oplage: 1.500

Redactie & Bestuur:

Marielle Gispen-Pronk
Marjolein Leibbrandt
Judith Wegman
Kees de Graaff
Klaas Taselaar
Dennis Boddé
Walter Baghuis
Nelleke Hennemann

Ontwerp en vormgeving

TradeMARC design&layout
www.trademarc.nl

Correspondentieadres:

Semper Floreat p/a
Tankenberg 140
2905 RC Capelle aan den IJssel
Bankrekeningnummer:
2150276 t.n.v. Semper Floreat

De contributie bedraagt € 15 per jaar of € 10 voor studenten (max. 5 jaar)

**Opmerkingen/reacties/
rectificaties/kopij:**

administratie@semperfloreat.nl

vervolg van: **DE VOORPAGINA**

Toen ook al inhoudelijke, pragmatische, zelfs principiële discussies over vragen als “Hoe groot willen we zijn? Wat is een echte gymnasiumleerling? Hoe selecteren we? Maar in ieder geval bleef de belangstelling groeien, werden de citoscores steeds hoger en konden we ze niet meer kwijt. In 2003 werd de “nieuwe nieuwbouw” een feit, met nog eens tien lokalen, het prachtige Auditorium en een moderne mediatheek. En twee jaar geleden groeiden we, met inmiddels acht eerste klassen, naar een kleine 1100 leerlingen. Opnieuw te weinig lokalen, ophoping en dezelfde vragen. Veel heen en weer gepraat met bestuur en team en uiteindelijk vorig jaar de knoop doorgehakt: 1100 is het maximum. Maar ja, makkelijk gezegd maar hoe gedaan? Plaats voor zeven eerste klassen, 205 leerlingen maar inmiddels 280 achtste groepers die zich aanmeldden.

We stelden een heuse procedure op met loting. In drie groepen waarbij de citoscore het belangrijkste criterium was (hoe hoger de citoscore hoe groter de kans ingeloot te worden). Dat

“Welke kinderen hebben de meeste kans op succes?”

hebben we geweten. De onzekerheid die dit teweeg bracht leidde tot onrust, honderden telefoontjes en ouders die het zekere (dan maar kiezen voor een andere school) voor het onzekere namen.

Toen de stofwolken waren opgetrokken en we alles netjes op een rijtje hadden bleven er 205 aanmeldingen over. Loting was niet nodig maar een prettig gevoel hadden en hebben we er niet bij. En dus de oude nieuwe vragen: Hoe selecteren we? Welke kinderen hebben de meeste kans op succes (de cito is lang niet altijd een goede voorspeller)? Wie gunnen we het meer dan anderen? We

hebben nog een paar maanden om te bedenken hoe we het volgend jaar gaan doen. En komen dus automatisch ook weer terug bij de vraag: Wat en wie is een Erasmiaan? Een belangwekkende vraag, in het volgende nummer van de Tolle het antwoord.

door **RECTOR PAUL SCHARFF, MEI 2010**

Op zoek naar identiteit

Sinds de komst van de nieuwe rector en het verschijnen van de documentaire “De Nieuwe Elite” is het Erasmiaans weer volop in beweging. Bij het toelaten van nieuwe leerlingen wordt gekeken naar de Cito-score, maar wil de school ook graag een grotestadsschool zijn met een juiste mix van bevolkingsgroepen. De school wil zich profileren met bevlogen en inspirerende leraren. Het overgrote deel van de leerlingen vindt het Erasmiaans een fijne school. Maar wat maakt het Erasmiaans het Erasmiaans? Waarin onderscheidt het Erasmiaans zich van andere gymnasia?

Hier begint een zoektocht naar de identiteit van het Erasmiaans Gymnasium. Hieronder start het eerste deel met een inleiding en vraagformulering door rector Paul Scharff.

De identiteit van Het Erasmiaans

Goed gymnasiaal onderwijs op het openbare Erasmiaans Gymnasium. Af en toe ontstaat de behoefte (heel vaak ook niet) om onder woorden te brengen wat onze school nastreeft bij de opleiding van de leerlingen. En dat noemen we dan onze identiteit. Het eerste dilemma: hoe abstract of concreet formuleren we de doelen? Abstract leidt veelal tot clichés die je in veel missies van veel scholen aantreft. Concreet leidt tot opsommingen die vaak net niet de kern raken. Maar we gaan het de komende tijd toch weer eens proberen: op school, komend jaar in samenspraak met het team en ook daarbuiten want het Curatorium heeft zich ten doel gesteld bij te dragen aan het formuleren van ons bestaansrecht.

Een bescheiden schot voor de boeg: Er zijn drie invalshoeken van waaruit we kunnen kijken: We zijn een openbare school, we zijn een gymnasium en bovendien zijn we Het Erasmiaans.

Ten aanzien van de eerste invalshoek, de openbare, worden we geholpen door de kernwaarden die ons bestuur heeft geformuleerd en die we van harte onderschrijven: maximale talentontplooiing, actieve pluriformiteit, naleving van kinderrechten en –plichten; een sterke binding met de samenleving; nieuwsgierig, betrokken en toekomstgericht.

De tweede invalshoek, we zijn een gymnasium: De school leidt op tot het behalen van een Vwo-diploma met daarbij in de onderbouw Latijn en Grieks verplicht en in de bovenbouw minimaal één van beide. En dan hebben we uiteraard, als derde, het schooleigene: Wat maakt het Erasmiaans het Erasmiaans? De gesprekken met het team en het Curatorium moeten vooral antwoord geven op die vraag.

Om een idee te geven: In het Schoolplan staan zinnen als: wij werken met bevlogen en inspirerende docenten die trots zijn op hun vak, die het beste uit zichzelf weten te halen om het beste uit hun leerlingen te halen, die de stof inspirerend kunnen overbrengen. Wij dragen bij tot een brede intellectuele, culturele en maatschappelijke ontwikkeling van de leerlingen. Leerlingen krijgen veelzijdig en uitdagend onderwijs aangeboden. Er zijn naast de reguliere lessen talrijke (buiten)schoolse activiteiten die een verband hebben met het curriculum. We zijn een echte grotestadsschool, die begaafde leerlingen uit alle lagen van de bevolking van die grote stad met een objectiveerbaar aanvangsniveau en aanwijsbare motivatie in de gelegenheid stelt zich gymnasiaal te ontwikkelen. Wij hebben oog voor iedere individuele leerling, zowel voor de leerling die de leerstof op zijn sloffen aankan als de leerling die op zijn tenen moet lopen. De leerlingen die wij na zes jaar afleveren hebben zelfvertrouwen, zijn ondernemend, gemotiveerd en hebben verantwoordelijkheid leren nemen voor het eigen leerproces. Wij dragen het Erasmiaanse gedachtegoed uit. Kernwoorden zijn: cultureel, humanistisch (terug naar de bron), internationaal (in het bijzonder: Europees), pedagogisch, tolerant, samen, respectvol, open.

Tja... dat krijg je ervan als je over “identiteit” begint. Wordt vervolgd!

door **PAUL SCHARFF, RECTOR**

(Deel 2 verschijnt in december 2010)

Klaas Potjewijd:

Zo ontstond de Lof der Zotheid

De Stichting Erasmushuis Rotterdam is op 28 oktober 2005 opgericht met het doel om alle Rotterdammers en bezoekers van de stad Rotterdam kennis te laten maken met, dan wel zich meer te verdiepen in het leven, de werken en het gedachtegoed van één van de grootste humanistische denkers die ons land rijk is, Desiderius Erasmus.

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

Klaas Potjewijd

Vraag een willekeurige Rotterdammer of hij Erasmus kent. Zijn antwoord zal zijn dat hij er wel van gehoord heeft maar hij zal Erasmus waarschijnlijk niet eens in z'n tijd kunnen plaatsen. Onderzoek heeft zelfs uitgewezen dat de naam van Erasmus veeleer wordt gekoppeld aan de Erasmusbrug in Rotterdam; de naam zou dan ontleend zijn aan de ontwerper hiervan. We hoeven ons dus niet meer af te vragen of de werken van Erasmus bekend zijn bij de gemiddelde Rotterdammer, laat staat gelezen. Om het geheugen op te frissen, hiaten in kennis op te vullen of het totaal gebrek aan kennis op te heffen is deze stichting in het leven geroepen. Deze stichting heeft onder andere drie tradities tot stand gebracht om deze doelstelling te bereiken. Jaarlijks worden de geboortedag (op 28 oktober) en de sterfdag (11 juli) van Erasmus herdacht en op 1 april, de dag van de grappen en de grollen, het uitbrengen van zijn kleinste maar meest invloedrijke werk: de Lof der Zotheid.

Dit jaar viel op 1 april de eer te beurt aan Klaas Potjewijd om een lezing te geven naar aanleiding van dit satirische werkje van Erasmus. De heer Potjewijd (1933) maakte een diepgaande studie van de Lof der Zotheid en schreef tussen 2003 en 2008 zijn analyse hiervan. Het is zijn eerste boek en daarmee is hij het beste bewijs dat men nooit te oud is zijn dromen waar te maken.

Ook Potjewijd was zich ervan bewust dat dit werk van Erasmus door te weinig mensen is gelezen en besloot de belangstelling voor dit boekje te prikkelen door een bruikbare handleiding te schrijven bij het lezen van de Lof. Zijn boek dient dan ook gelezen te worden met de tekst van de Lof der Zotheid erbij. Alle vertalingen kunnen daarvoor gebruikt worden als die maar een onderverdeling in 68 hoofdstukjes kennen. De citaten uit zijn studie ontleende hij aan de vertaling van J.B. Kan uit 1912.

Waar gaat de Lof der Zotheid over. Bij monde van de godin van de Zotheid, Stultitia, uit Erasmus op geestige en spitsvondige wijze zijn scherpe kritiek op de

contemporaine maatschappij. De godin spreekt een menigte toe en laat, in haar beschrijving van allerlei ondeugden, de mensheid zien in haar ware, ridicule gedaante. Niemand wordt ontzien. Alle mensen, ongeacht hun rang of stand, leeftijd, geslacht, geloof of eruditie, ze komen allemaal aan bod, zonder bij naam genoemd te worden. Het gaat Erasmus om het aan de kaak stellen van ondeugden en hij houdt ons als het ware een spiegel voor. Je kunt je erin herkennen of niet.

In 1499 maakte Erasmus zijn eerste reis naar Engeland en ontmoette daar de Engelse humanist Thomas More, schrijver van 'Utopia'. Er ontstond een levenslange, hechte vriendschap tussen de twee. Erasmus schrijft dat het More is geweest die hem op het idee van de Lof heeft gebracht. Als we op de woorden van Erasmus moeten afgaan heeft hij het werk in één week geschreven, toen hij in het huis van More logeerde. Hij heeft de Lof nooit als zijn belangrijkste werk beschouwd en ook niet kunnen overzien dat de impact hiervan na publicatie zo groot was. Hij was geenszins van plan geweest het te publiceren maar zijn vrienden hebben dat, zonder zijn toestemming, in 1511 voor hem laten drukken. Na de publicatie volgde kritiek, en deze kritiek kwam met name uit de theologische hoek. In een inleidende brief aan Thomas More legt Erasmus uit hoe hij die kritiek ervaart.

"Maar als iemand de spot drijft met het leven van de mensen zonder iemand met naam en toenaam te noemen, dan vraag ik je: wil hij dan echt bijten of is het ter lering bedoeld? Overigens, luister eens naar mij: met hoeveel namen bespot ik mezelf niet? Je zou toch zeggen dat de gene die geen enkel slag mensen overslaat, niet zozeer op één mens kwaad is, als wel op alle ondeugden die er zijn. Als

er dus iemand opstaat en zegt dat hij beledigd is, dan heeft hij een slecht geweten, of hij is op zijn minst een bangerik."

Voor aanvang van zijn lezing spreek ik de heer Potjewijd over zijn zojuist verschenen boek. Potjewijd is afgestudeerd in Geschiedenis, Nederlands en Muziekwetenschap. Hij is tijdens zijn arbeidzame leven docent geweest in het voortgezet en het hoger beroepsonderwijs.

In 2003 vertrok Potjewijd naar Italië om zich in de daarop volgende jaren te wijden aan een studie over het ontstaan van de Lof der Zotheid. Hij kwam tot opmerkelijk conclusies en hypothesen. Zo heeft hij belangrijke aanwijzingen gevonden om aan te nemen dat de Lof der Zotheid is ontstaan als een mondelinge voordracht van Erasmus aan zijn vrienden. Ook zou de Lof niet in één keer zijn geschreven maar zijn er later delen aan toegevoegd. Het betoog van Stultitia wordt

onderverdeeld in drie delen: Het Eerste of Italiaanse deel, Het Tweede of Londense deel en het Derde deel of De Dwaze Samenleving.

Zoals Potjewijd opmerkt: "In de drie delen van haar betoog inventariseert Stultitia de dwaasheden in ons gedrag in tal van verschillende situaties. Zij oordeelt niet maar geeft uitsluitend

weer wat zij ziet." Wat Erasmus ertoe kan hebben gebracht om dit alles Stultitia in de mond te leggen, redeneert Potjewijd: "De stelling lijkt verdedigbaar dat Erasmus ons wil leren na te denken over onszelf en ons dagelijks doen en laten, wie we ook zijn en welke rol we ook mogen spelen op het "Schouwtoneel dat de wereld is."

De Lof der Zotheid is een boek dat zijn waarde heeft behouden en eigenlijk van alle tijd is. Met zijn heldere analyses maakt Potjewijd de Lof inzichtelijker en toegankelijker voor de lezer. Hij biedt ons nieuwe invalshoeken en legt de structuur van de

Lof bloot om die vervolgens te verklaren. Hij hoopt hiermee de discussie over de Lof op gang te brengen en de belangstelling voor dit invloedrijke werk te vergroten. Of zoals hij het zelf verwoordt: "Het lijkt mij verantwoord om de in deze studie ontwikkelde hypothesen te publiceren, al was het maar om nader onderzoek op gang te brengen. Er zullen ongetwijfeld 'aren gelezen kunnen worden achter de maaier'."

Klaas Potjewijd: "Zo ontstond de Lof der Zotheid van Erasmus van Rotterdam", een wordingsgeschiedenis.
Te bestellen: ISBN/EAN: 978-90-79578-078, Uitgeverij Parthenon te Almere, Parthenon@xs4all.nl

"Het lijkt erop dat we van Erasmus moesten nadenken over onszelf"

Interview: Annelies Penning

Meester Annelies blijkt terug, vooruit en omhoog

Annelies Penning, ze had geschiedenis willen gaan studeren, het werd rechten. Werkzaam bij de Raad voor de Kinderbescherming, overgestapt via de advocatuur naar de rechterlijke macht -ze werd in die tijd de jongste rechter van Nederland - om vervolgens een zeer succesvol relatiebemiddelingsbureau te beginnen. Nu is ze coach, astrologe, reikimaster en helpt mensen hun levensdoel te hervinden. Op zijn zachtst gezegd een zeer opmerkelijke loopbaan!

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

Mr. Annelies Penning, de toevoeging van haar academische titel werd haar handelsmerk.

Ik had al het plan opgevat haar te vragen voor een interview maar nam nog geen initiatief haar te bellen. Totdat ik op een dag bij mijn vriendin Patricia langsging. Patricia is eigenaresse van de prachtige juwelierszaak Esfahan. Deze vriendschap wordt dan ook met gepast wantrouwen nauwlettend in de gaten gehouden door mijn echtgenoot, niet geheel ten onrechte overigens. Ik was op dat moment in een buitengewoon sombere stemming en dacht de oplossing gevonden te hebben om deze somberheid van mij af te schudden door me zelf eens toe te staan een juweel te kopen bij haar. Maar Patricia had een veel beter advies voor mij: zij had op haar beurt weer een vriendin die mensen coachte om zich weer gelukkig te laten voelen in het leven. Dat was dat voor mij niet aan de orde, ik had gewoon een bad hair day, maar bij het noemen van de naam van haar vriendin spitste ik de oren: Annelies Penning! Dat was toevallig! Maar toeval bestaat niet! Niet in de astrologie tenminste. Ik belde Annelies op en de afspraak was snel gemaakt. Voor ik ophing moest ik nog wel even mijn geboortedatum, -plaats en -tijd doorgeven, dan zou ze mijn horoscoop trekken. Ik weet niet of ik daar nou echt op zat te wachten. Ik heb een heilig onzag voor de sterren maar het blijft voor mij een schimmig gebied waar ik wat ambivalente gevoelens over heb. Ik vraag me regelmatig af of ik daar nou wel of niet in moet geloven maar uit respect voor het heelal durf ik het ook niet af te wijzen. Ik gaf haar de gevraagde informatie door maar niet zonder me eerst te laten informeren of ze kon zien wanneer ik dood zou gaan. Dat vind ik namelijk eng. Ze stelde me gerust: als ze dat zag, zou ze het me niet vertellen. Hele opluchting! Toen ik had opgehangen

vroeg ik me af wat ze nog meer zou kunnen zien in de sterren. Niet ondenkbaar dat ze me hierna weer zou terugbellen met de mededeling: ik heb je horoscoop getrokken en laat dat interview maar zitten!

Ik hoorde niets. Ik had nog geen foto's van Annelies onder ogen gekregen hoe ze er had uitgezien in haar jonge jaren maar ik wist dat ze ooit op de cover van de Tolle Lege had gestaan omdat ze zo mooi was. De vrouw die mij open doet, is in ieder geval nog steeds heel knap. Ook haar stem valt op: mooi, zacht, rustgevend.

Uit zichzelf begint ze te vertellen over haar schooltijd.

"Ik heb een heel leuke schooltijd gehad. Ik heb de school zelf uitgekozen. Er bestond in mijn tijd nog geen Cito-toets. Ik had iets over het Erasmiaans gelezen en heb toen tegen mijn ouders gezegd dat ik daarheen wilde. De vorm van onderwijs op het Erasmiaans sloot erg bij mij aan. Ik ben onderzoekend, ik wil erg veel weten en daar werd mij voldoende aangereikt om me in te verdiepen. Ik kreeg ook veel gerichte aandacht van de docenten voor wie ik was en wat ik kon."

Ze heeft nog met een aantal mensen uit haar schooltijd contact en dat is haar dierbaar.

"Wat me opvalt is dat elkaar jaren niet gezien hoeft te hebben om de draad zo weer op te pakken. Het is vertrouwd. Je bent in je jonge jaren op school nog heel puur en ontvankelijk waardoor die contacten zo diep kunnen pakken. Naarmate je ouder wordt, komt er meer gekunsteldheid."

Ze heeft les gehad van de heer Van der Velde ("prettige man, hij keek goed naar kinderen en had precies door wat ze in zich hadden") de heer Dijk voor Engels, de heer Bongers voor natuurkunde en de heren Rafael en Boas voor Frans.

"Rafael was zo'n Fransachtig type. Mijn ouders waren in hun jonge jaren artiesten, zongen en dansten in operettes en revues, werkten mee aan het in die tijd bekende radioprogramma "De Bonte Dinsdagavondtrein". Uit die tijd stamden ook de teksten van Franse chansons die mijn moeder aan Rafael gaf. Hij liet ons dan die teksten weer op het bord vertalen."

Ze heeft les gehad van Rienks voor Nederlands, Bos voor Grieks ("heel knappe man om te zien. Er waren leerlingen zelfs verliefd op hem, meisjes en

jongens") en van de heer Jansen voor geschiedenis.

"Ik herinner me nog goed dat Jansen, die toch een wat typisch uiterlijk had, zijn kast opendeed waarin foto's van zijn kinderen hingen. Mijn klasgenoot, Edwin de Vries, vroeg hem daarop of dat zijn kinderen waren. Dat werd bevestigd door de heer Jansen waarop Edwin naar hem keek en zei: "Dan moet u wel een heel mooie vrouw hebben!" Jansen kon er wel om lachen."

"Het is
vertrouwd,
ook al
heb je elkaar
jaren
niet gezien"

Na haar eindexamen in 1968 wilde Annelies geschiedenis gaan studeren. Maar het liep anders. Haar moeder werd ziek en Annelies besloot in Rotterdam te blijven om daar te gaan studeren. Veel studiekeuzes waren er toen nog niet. Het was rechten, economie of sociologie in die tijd. Ze besloot dat

het geen kwaad kon om een jaartje rechten te gaan doen. Daarna zou ze overstappen naar geschiedenis.

"Ik had de pech, zeg ik nu, dat ik in één jaar mijn kandidaatsexamen haalde. Was dat pech? Ik weet het niet. Ik vond het in ieder geval zonde om het niet meer af te maken en ben dus met rechten verder gegaan."

Na haar studie heeft ze een bedrijfje opgezet samen met haar oudere zus. Maar dat was geen lang leven beschoren toen haar zus besloot om een andere weg op te gaan. Annelies zag het niet zitten het bedrijf in haar eentje voort te zetten.

"Een vriend van me raadde mij aan eens met de directeur van de Raad voor de Kinderbescherming te gaan praten omdat hij vond dat ik daar zeer op mijn plaats zou zijn. Ik heb daar uiteindelijk drieëneenhalf jaar gewerkt. Ik kreeg al snel een leidinggevende functie en moest vaak op de Rechtbank zijn. Zo kwam het dat ik werd benaderd door de Deken van de Orde van Advocaten om eens te komen praten met de vraag of ik geen zin had om de overstap naar de advocatuur te maken."

Ze had net een zeer lastige zaak bij de Raad voor de Kinderbescherming achter de rug, een zaak waarin ze bij een echtscheiding moest adviseren aan wie van de ouders de kinderen zouden worden toegewezen. Deze zaak had een extra emotionele lading omdat beide ouders Joods waren en een zeer traumatisch oorlogsverleden kenden. Annelies achtte ze eigenlijk geen van beiden goed in

staat om de kinderen op te voeden maar had toch de indruk dat ze bij de moeder het beste af waren.

"Dat werd mij door de advocaat van de vader zo kwalijk genomen dat hij mij, in al zijn boosheid, de woorden toesprak: "Wacht jij maar af! Jouw carrière is voorbij! Ik maak dat het leven voor jou onmogelijk wordt!". Niet lang daarna werd ik uitgenodigd door de Deken van de Orde van Advocaten. Ik ging ervan uit dat deze zaak ter sprake zou komen en dat ik me moest verantwoorden voor mijn handelen. Zelf dacht ik dat ik het wel verkeerd zou hebben aangepakt. Maar er werd mij een baan aangeboden."

Toen Annelies jaren later door de President van de Rechtbank werd uitgenodigd kwam deze onzekerheid weer boven.

"Ik had kennelijk nog niet veel geleerd want toen ik hoorde dat ik daar moest komen praten dacht ik onmiddellijk dat ik wel iets verkeerd gedaan zou hebben. Maar niets was minder waar want mij werd gevraagd of ik geen zin had om rechter te worden. Ik ben zeven jaar, tot 1987, rechter geweest. De Raad voor de Kinderbescherming had ik leuk gevonden, de advocatuur wat minder en de rechterlijke macht werd pas echt leuk voor me toen ik kinderrechter werd. Ik was nog best jong dus dan heb je toch een ander contact met die kinderen. Ik zocht mijn pupillen in tehuizen op, ging een stuk met ze wandelen. Zo probeerde ik een band met ze op te bouwen. Je kunt je afvragen of dat wel de bedoeling was want als rechter werd eerder van je verwacht dat je lijdelijk achterover leunde en wat wijs zat te knikken maar die rol ligt mij totaal niet."

Het ligt erg in haar aard om mensen te helpen en ook dicht bij die processen betrokken te zijn. De regels van het wetboek die ze in acht moest nemen stonden haar daarbij eerder in de weg om dat doel te bereiken dan dat ze daar hulp van ondervond. Het idee begon te rijpen om weer een overstap te maken.

"Ik wilde mensen direct gaan helpen. Ik heb naast mijn wetenschappelijke kant ook een erg intuïtieve kant die ik van jongs af aan al heb ontwikkeld door veel over natuurgeneeskunde te lezen, me te verdiepen in de astrologie. Ik wilde iets moois voor de mensen gaan doen en zo ben ik op het idee gekomen om een relatiebemiddelingsbureau te beginnen."

Het hele concept van relatiebemiddeling was toen een nog wat omstreden fenomeen. Mensen moesten nog erg wennen aan het begrip relatiebemiddeling en het was geenszins zo maatschappelijk aanvaard als dat het nu is. Het bracht dan ook een golf van reacties te weeg. Ze kreeg enorm veel publiciteit.

"Gaandeweg begon ik wel te merken

dat het verhaal dat ik alle mensen kon koppelen aan een partner conform hun wensen, behoeften en krachten, niet altijd opging. Er zijn mensen met beschadigingen, er zijn mensen met vreemde denkbeelden en er zijn mensen die niet voor niets niet in relaties hebben kunnen functioneren. Ik ben vanaf het begin ook echt nee gaan zeggen als ik merkte dat ik geen geschikte partner voor ze had, of als ik het idee had dat ze nog niet klaar waren voor een relatie. Ik voelde de behoefte om die mensen te coachen, ze te helpen om te zorgen dat ze gelukkiger en liefdevoller in het leven kwamen te staan. Dan ga je die mensen ook op een heleboel andere vlakken coachen. En dat paste zo goed bij alle andere aandachtsgebieden waar ik mij al zo lang mee bezig hield, bijvoorbeeld de astrologie, healing, natuurgeneeskunde, intuïtieve ontwikkeling. Ik voel zelf dat ik een lijntje met boven heb maar de vraag is hoe je daar mee omgaat.”

Hoe merk je dat je een lijntje hebt?

“In mijn gesprekken met cliënten hoor ik mijzelf een vraag stellen die ik niet zelf heb bedacht maar die min of meer in mij is geplaatst. Dan blijkt het juist de vraag te zijn die ik moet stellen om iets bij een cliënt te doorbreken. Een ander voorbeeld is dat ik tijdens zo’n coaching iets tegen een cliënt zeg die me dan vraagt: hoe weet je dat?”

Is het niet een soort intuïtie die je hebt ontwikkeld omdat je daar al van jongsaf aan mee bezig bent geweest?

“Laat ik het zo zeggen: ik denk dat iedereen het heeft maar zich daar niet

bewust van is omdat we niet echt luisteren of ons helemaal op de ander willen instellen.”

Maar als je het hebt over een lijntje met boven, wat is boven dan voor jou?

“Collectief bewustzijn, daar waar alle informatie is opgeslagen. Het is niet het dodenrijk of het schimmenrijk maar meer iets van: op alles is wel een antwoord. Alle kennis is er al maar we leven te gehaast om er uit te kunnen putten, we luisteren er onvoldoende naar, handelen er niet naar. Het is niet zo dat ik hier met een glazen bol zit of dat ik op afroep alles beschikbaar heb maar ik vind het fijn om me in mijn cliënten te verdiepen, heel goed te luisteren en te ontdekken wie men echt is.”

Haar bureau werd een groot succes. Ze heeft vele mensen bij elkaar gebracht waaronder ook veel bekende Nederlanders waarbij ze privacy hoog in het vaandel had. Haar bureau stond bekend als een bemiddelingsbureau voor hoogopgeleide mensen.

“Ik hoefde geen hoogopgeleide cliënten maar ik wilde wel mensen aantrekken met een zeker ontwikkelingsniveau en daarmee bedoel ik dat ze wel over hun

eigen leven kunnen en willen nadenken. Ik ben in de loop der jaren zoveel inzicht gaan krijgen waaraan mensen moeten voldoen om überhaupt een goed partner te kunnen zijn. Iemand moet het vermogen hebben om zich te kunnen binden bijvoorbeeld. Hij of zij moet ook zelfrespect hebben en daarmee bedoel ik dan dat je het naar je zin moet hebben in je eigen leven. Het uitgangspunt moet een beetje zijn dat je het wel fijner vindt als er een partner bijkomt maar dat je een partner kiest vanuit je kracht en niet vanuit een behoefte.”

Is het zo dat mannen meer op uiterlijk en status gericht zijn dan vrouwen bij het vinden van een partner?

“Mannen hebben naar mijn gevoel vaak ten onrechte de naam meer naar de buitenkant te kijken Mijn ervaring is dat zij juist veel minder op uiterlijk en aanzien afgaan dan vrouwen.

De laatste decennia hebben vrouwen enorme verworvenheden gekregen. Ze zijn gaan werken, kunnen carrière maken, bepalen zelf wanneer ze zwanger worden. Maar de meeste vrouwen blijven toch op de ouderwetse manier kiezen: hij moet hoog opgeleid zijn, hij moet veel

verdienen. Ze kijken meer naar de vorm dan naar de essentie en ik moet dan echt die essentie gaan invullen. Dus hoor je vrouwen klagen dat ze geen leuke man meer kunnen vinden. Maar als je steeds naar boven blijft kijken is het niet zo gek dat het daar uitdunt. Voor die man moet het ook leuk zijn die vrouw als partner te krijgen. Het is jammer dat, ondanks alles wat vrouwen hebben bereikt, ze vaak in hun keuzes kwijt zijn geraakt waar het echt om gaat.”

Het coachen van mensen bij het vinden van een partner begon een steeds belangrijker onderdeel van haar begeleidingstraject uit te maken. Ze kreeg met haar bureau enorm veel bekendheid. Maar al die publiciteit – er was geen krant of tijdschrift te noemen waar ze niet in heeft gestaan, geen televisieprogramma waar ze niet in voorkwam – gaf haar heel veel onrust en het begon haar beetje bij beetje op te breken. Ze gaf de voorkeur aan een-op-een-contact met haar cliënten en voelde niet zo’n enorme behoefte meer zich te moeten manifesteren in de media of voor grote groepen.

“Commercieel gezien was die media-aandacht heel goed. Maar ik wilde meer tijd voor mezelf nemen. Ik denk dat je pas wat kunt horen als je stil bent. Ik vind het heerlijk om alleen te wandelen, alleen in de natuur te zijn. Naarmate ik meer de afzondering opzoek ben ik dichterbij mijn gevoel. Het is natuurlijk verleidelijk je te manifesteren, zeker als je bureau zo’n grote bekendheid heeft. Maar het voelde zo onprettig om voor een televisieoptreden van twee minuten er al een uur van

tevooren te moeten zijn voor de schmink en alles wat erbij komt. Ik kreeg een overspannen gevoel van al die aandacht.”

Ze begon zich meer alleen op het coachen van mensen te richten. Echte relatiebemiddeling doet ze nog incidenteel.

“Ik ben niet van de ene op de andere dag gestopt met mijn relatiebemiddelingsbureau. Dat is heel geleidelijk gegaan. Ik begeleid mijn cliënten nooit langdurig want ik zie mezelf als coach en dienstverlener en niet als psycholoog. Maar er valt niet aan te ontkomen dat sommige gesprekken behoorlijk therapeutisch zijn. Ik bemiddel nog steeds maar ik help nu mensen, die het alleen zijn niet leuk vinden en een partner willen, door te onderzoeken hoe het komt dat zij die partner nog niet hebben. Ik help ze om binnen een bepaalde periode zelf een partner te vinden. Ik help mensen die een stukje zingeving in het leven zijn kwijtgeraakt. Die willen weten wie ze echt zijn, waar ze staan in het leven. Ik doe dat door goed naar ze te luisteren, ze te wijzen op hun valkuilen, op patronen die ze kennelijk in het verleden hebben gehad waardoor relaties mislukten. Ik probeer ze duidelijk te maken dat je wel veel wensen kunt hebben maar dat je ook moet laten zien wat je er tegenover stelt, wat je zelf te bieden hebt. En daarnaast laat ik ze zien waar je vrije partners kunt vinden. Hoe je daarmee in contact kunt komen. Zingeving en het vinden van een partner: ik probeer mensen langer en vaker gelukkig te laten zijn. En dat lukt me ook.”

Nu wordt mijn horoscoop erbij gepakt. Ik zal niet uitweiden over de uitleg daarvan, het klopt allemaal best wel maar een opmerkelijk feit wil ik u niet onthouden. Het tiende huis is mijn carrière: ik had een heel goede carrière kunnen hebben of ik ga het nog maken. Ik ben iemand die veel kan bereiken. En mijn gezondheid in combinatie met het vierde huis laat zien dat ik waarschijnlijk een heel goede levensavond zal hebben. Ik heb een sterk gestel.

Ik had een heel goede carrière kunnen hebben. Dat “had kunnen” klopt wel. Ik heb totaal geen carrière gemaakt. Dat heb ik aan mijn echtgenoot overgelaten. Laat ik me dan richten op het ‘of ik ga het nog maken’.

Een heel goede levensavond en nog openstaande carrièremogelijkheden. Een voor mij mooiere afsluiting van dit interview kan ik op dit moment niet verzinnen!

Helemaal blij neem ik afscheid van Annelies. Maar eenmaal buiten op straat slaat de twijfel toe. Een heel goede levensavond?! Ik ging er in eerste instantie vanuit dat het betekent dat ik heel oud ga worden.

Maar bij nader inzien... als de avond in je leven valt dan kan dat ook op je 50ste zijn. Of op je 40ste. Hoe jong of oud je ook bent als je doodgaat, in ieder leven daalt de avond. Avond en oud zijn niet equivalent. O jee....

Maar mijn levensavond is wel HEEL GOED!

...Waarschijnlijk.

“Je hebt er geen omkijken naar”

Na een succesvolle periode bij achtereenvolgens Pink Elephant, PinkRoccade en Getronics PinkRoccade, kreeg Jeroen Meeter (examenjaar 1983) op een dag te horen, dat zijn plannen voor een innovatieproject nou niet direct de voorkeur hadden van de directie. Voor Jeroen het sein om de touwtjes in eigen hand te nemen en dag te zeggen tegen een door fusies en overnames log geworden organisatie. Bij zijn afscheid stond de complete staf van wat ooit Pink Elephant was met roze gadgets op de receptie en werd zijn naam vereeuwigd. Er bestaat nu een “Jeroen Meeter-bar”.

Jeroen: “Het was een mooi afscheid en het was een goed moment. Als ik aan directies moet gaan uitleggen wat ik wil gaan doen en daar is op dat moment geen enkele ervaring aanwezig, dan zit er iets mis. Er zaten mensen in kantoren, die geen enkele affiniteit toonden met mijn tak van de IT en innovatie. Tijd om op te stappen en iets anders te gaan doen.”

Om het product van Jeroen’s nieuwe onderneming Blue Billywig te snappen, verkassen we naar de computer. Daar legt hij in alle rust uit, hoe het systeem werkt en wat de voordelen zijn. Het is duidelijk dat er van moeders kant (Mies Meeter, docent Frans op het EG) enkele pedagogische kwaliteiten zijn overgedragen.

Jeroen: “Voor een aantal grote klanten houden wij ons bezig met de video’s, die zij op het internet zetten. Wij doen de technische ondersteuning en zorgen dat op elk systeem de video’s af te spelen zijn. Daarnaast houden wij bij welke video’s het meest bekeken worden, hoelang er gekeken wordt en op welk moment de kijker afhaakt.”

Er verschijnen op het scherm grafieken, waarin de piekmomenten zich gemakkelijk laten aflezen. Het is ook mogelijk om in te zoomen op afwijkende resultaten. Terwijl we on line wat grafieken doorneemen, lopen de tellertjes gewoon door. De kijktijd per videoclip blijkt rond de 78 sec. te zitten.

Jeroen: “Ook voor kleine organisaties is deze oplossing prima te behappen. Afhankelijk van het aantal video’s betaalt men een maandbedrag en

zorgen wij voor de techniek en de resultaten. Voor de nieuwe website van Semper Floreat zou dat enkele tientjes per maand betekenen en dan heb je er ook geen omkijken naar. Wij zetten het systeem ook in bij Ajax, waar ze dagelijks nieuwe filmpjes maken voor hun eigen zender en die vervolgens op de site zetten. De nieuwste clip over de training van Luis Suarez scoort 60.000 kijkers. De mooiste goals zitten ook in die categorie. Dat zijn aantallen die interessant zijn. Voor de club en voor adverteerders. Als je op je site een video zet, wil je natuurlijk graag weten hoeveel mensen er naar kijken en hoelang ze kijken. Dat hele proces beheren wij voor onze klanten.”

Tijdens de korte demonstratie kan ik Jeroen niet betrappen op het noemen van een IT-afkorting en kan ik het systeem niet betrappen op idiote foutmeldingen of complete weigeringen. Er is wel wat veranderd in de IT. Waarschijnlijk gaat Jeroen straks nog melden, dat het systeem op tijd geleverd wordt tegen de prijs, die van tevoren is afgesproken.

Jeroen: “In juni 2010 gaan we ons landelijk wat meer profileren. We komen met een nieuw logo en zullen laten zien dat we terecht marktleider zijn op het gebied van geïntegreerde video-oplossingen en het strategisch inzetten daarvan.”

Daar maken we natuurlijk graag even misbruik van en weten Jeroen te strikken om ook voor onze 1.500 lezers even het nieuwe logo van BlueBillyWig te tonen, tegen een kleine vergoeding uiteraard.

_____ door **WALTER BAGHUIS**

foto Friso Keuris

April 2010: Megadeal literair non-fictie boek:

Uitverkoren zondebokken

Na een veiling tussen vijf uitgeverijen is Uitverkoren zondebokken van Theo Toebosch verkocht aan De Bezige Bij. Uitverkoren zondebokken: De Europese onderneming van de familie Josephus Jitta (1739-2009), is literaire non-fictie en leest als een prachtige roman.

Aan de hand van de fascinerende familiehistorie van een welgestelde Joodse familie, schept Theo Toebosch een scherp beeld over de Joodse Europeaan. Het verhaal begint bij de aartsvader van de familie, Nathan Josephus Jitta, tegen wiens graf het verhaal wordt verteld. Van daaruit gaat de geschiedenis heel Europa door.

Theo Toebosch schrijft op unieke wijze de opgang

en ondergang van zes generaties Josephus Jitta en geeft daarmee een prachtig tijdsbeeld van de afgelopen twee eeuwen. Even wat korte vragen aan de auteur:

Wanneer verschijnt het boek?

TT: Eind september. Waarschijnlijk in de laatste week, dus de week die begint met maandag 27 september.

Waarom was het boek bij meerdere uitgevers zo in trek?

TT: Geschiedenis en familiegeschiedenissen zijn in. Uitgevers vergeleken me met Geert Mak, Charles Lewinsky van Het Lot van de Familie Meijer en Daniel Mendelsohn van Verloren, op zoek naar zes

van de zes miljoen. Ik zal dus - al dan niet per ongeluk - wel iets goed hebben gedaan.

Waarom moet elke Erasmiaan het lezen?

TT: De Erasmiani et -nae van mijn en eerdere generaties komen zo eindelijk te weten wie de archeologe met die vreemde lange naam - Prof. Dr. A.N. Zadoks-Josephus Jitta - was die het schoolboek Antieke Cultuur in Beeld heeft geschreven en heeft samengesteld. Daarnaast krijgen ze waar voor hun geld omdat op - hopelijk - aangename wijze ongekende werelden voor hen opengaan.

foto Michael Helms

The Beauty & the Brains:

Ancilla

Via LinkedIn zochten wij naar een model of een actrice voor de rubriek “The Beauty & The Brains” en op de zoekterm “model” vonden we vijf gega-digden tussen de oud-Erasmianen. Vier mannen, die modelbouw als hobby hebben en een mooie dame, genaamd Ancilla Tilia, echte naam Linde van de Leest. Geboren in Rotterdam in 1985 en inmiddels woonachtig in Amsterdam. Een kort mailtje was voldoende om haar enthousiast te krijgen. Pas later bekeken we haar portfolio en kwamen er achter, dat we met een bijzonder model te maken hebben.

Hoe was je tijd op het Erasmiaans, welke stu-die heb je gevolgd en hoe ben je in je huidige werk gerold?

Toen ik op het Erasmiaans terecht kwam was ik net terug naar Nederland verhuisd vanuit Antwerpen, en moest eigenlijk nog ontzettend wennen aan de Nederlandse cultuur, het Nederlandse schoolsysteem, en alle nieuwe din-gen die bij de middelbare school horen zoals alle subcultuurtjes: de kakkers, de Alto’s, de gothics, enz. In mijn eerste jaar op het Erasmiaans was ik dan ook een ontzettend buitenbeentje. Het twee-de jaar kwam ik gelukkig in een andere klas te-recht en daar was het dan soms weer iets té ge-zellig. Verder kan ik me er niet zoveel van herinneren. Tekenan, Latijn en Geschiedenis vond ik leuk en daar was ik ook wel goed in. Van de B-vakken zoals natuurkunde en wiskunde heb ik nooit wat begrepen. Ik ben met modellen-werk begonnen toen ik werkte achter de bar van een diner. Daar werd een videoclip opgenomen en de visagiste vroeg of ik niet eens een shoot wou doen voor een meidenblad. Zo is het balletje gaan rollen en een jaar later stond ik in Playboy.

We hebben je gevonden via LinkedIn. Het gebruik van dit sociale netwerk bevalt ons als redactie heel goed. Hoe actief ben jij met “netwerken”?

Ontzettend actief. Omdat ik geen fashionmodel ben en dus niet bij een agentschap zit heb ik zelf altijd heel actief werk geregeld. Ook omdat ik een duidelijk beeld had van het soort shoots, die ik wilde doen en met welke mensen ik wilde werken, was het vrij makkelijk om ze zelf te be-naderen. Eigenlijk heb ik vanaf het begin af aan altijd alles zelf door middel van het internet ge-regeld. Eerst via knullige datingsites, daarna modellensites, toen kwam hyves, mspace en facebook, en nu zijn er dan eindelijk professio-nele platforms voor ondernemers en zelfstandi-gen zoals LinkedIn. Ik ben er erg blij mee, ook omdat ik voormalige opdrachtgevers laagdrem-

pelig op de hoogte kan houden van mijn werk-zaamheden, zodat ze in de toekomst eerder aan mij zullen denken voor nieuwe projecten.

Meer oud-Erasmianen krijgen een prijs toebe-deeld, maar “meest sexy vrouwelijke vegeta-rier” is wel de vreemdste, die wij zijn tegen-gekomen. Is dat serieus en hoe diervriendelijk ben je eigenlijk?

Dat is grappig! Ja, eigenlijk is het een heel serieuze titel. De verkiezing wordt elk jaar georganiseerd door Wakker Dier en mensen kunnen online stemmen op de BN’er, die zij het meest sexy vin-den. Eerder was dat bijvoorbeeld Antonie Kamerling en ik heb mijn titel onlangs overgedra-gen aan soapster Inge Schrama. In het jaar dat ik Wakker Dier vertegenwoordigde hebben we een ontzettend groot nieuw publiek bereikt door mid-del van acties zoals mijn filmpje “levend strippen is niet ok”, overigens ook net tot Campagne van het Jaar verkozen door Reclameweek.

Wat is Flabber?

Flabber is een entertainmentblog. Je kunt het format een beetje vergelijken met sites zoals GeenStijl, alleen is Flabber meer op luchtig en-tertainment gericht en minder op politiek. Ik maak er sinds een jaar filmpjes voor onder de naam “Feesten met Ancilla”. Ik ga met mijn ca-mera en microfoon bijzondere feestjes af en dat levert tot mijn eigen verbazing elke keer weer erg grappige beelden op. Het wordt dan ook vele tienduizenden keren bekeken trouwens.

Een potje pokeren tegen Ancilla is niet meer zonder risico’s?

Ik ben sinds een jaar gesponsord pokerspeelster voor Holland Poker. Tijdens mijn eerste toernooi in Enschede werd ik 5e en won 3300 euro, maar volgens mij was dat gewoon beginnersgeluk hoor.

Als Semper Floreat organiseren wij de reünie, maar ook lezingen en binnenkort hopelijk ook “Culturele dagen”. Waarvoor kunnen we je uit Amsterdam naar Rotterdam terug lokken en zou je mee willen werken?

Lijkt me hardstikke leuk! Ik heb ook net mijn rij-bewijs gehaald dus zodra ik een auto heb zoek ik nog een excuus om de weg onveilig te maken!

Je schrijft/schreef voor de FHM de rubriek “Vraag het Ancilla”. Eigenlijk precies wat we nog misten in de Tolle Belege. Ben je te strikken?

Doe me een leuk voorstel, zou ik zeggen!

door **WALTER BAGHUIS**

Links: Emma Brouwers, (E.B.) en rechts: Nicolette Knol, (N.K.)

De Nieuwe Lichting:

Om onze lezers weer eens het gevoel te doen herbeleven, dat zij ooit hadden toen zij voor het eerst de school betraden, volgen we twee “nieuwe” Erasmianen. We volgen ze al vanaf hun komst in 2009 en sluiten nu het eerste schooljaar met hen af.

Dames, gaan jullie over naar de tweede?

N.K.: Dat hoop ik wel, het is nog hard zwoegen de laatste weken, met de proefwerkweek in aantocht, maar we gaan waarschijnlijk wel over. We gaan ook nog op kamp naar de Ardennen en daar heb ik heel erg zin in!

E.B.: Nou, ik hoop het wel natuurlijk! Ik weet het alleen nog niet 100% zeker maar ik denk het wel hoor,)

Is het eerste jaar mee- of tegengevallen?

N.K.: Soms viel het tegen, maar meestal zat het mee. Vrijwel altijd kan ik het huiswerk wel plannen maar soms ook niet. Maar daar heeft elke leerling waarschijnlijk last van!

E.B.: Aan de ene kant viel het mee en aan de andere kant viel het tegen. Ik bedoel. Het viel niet tegen in de slechte zin. Ik vond het echt heel erg leuk! Maar ook moeilijk. Soms had ik ook even een dipje en dan ging het even wat minder goed met huiswerk. Maar ik vond het over het algemeen echt heel erg leuk! Ook dat je allemaal nieuwe vriendinnen krijgt en dat je meer mensen leert kennen is een heel leuke ervaring. Ik hoop dat het nog lang doorgaat voor mij!

Hoe is de nieuwe rector?

N.K.: Ik vind het een aardige man die goed kan optreden bij problemen. Het is wel vervelend dat hij de leuke activiteiten heeft afgeschaft. Ik had graag één keer Kolderdag wel willen meemaken. Het had me erg leuk geleken.

E.B.: Ik vind de rector een heel aardige man. Hij kan inderdaad zoals Niek al zei goed optreden bij proble-men en in de klas houdt hij zich altijd rustig. Ik vind het alleen wel heel erg jammer dat hij de feesten wou afschaffen en dat hij Kolderdag heeft afgeschaft. Dat vind ik jammer omdat het leuke activiteiten zijn. Misschien is het voor de niet-6eklassers niet zo leuk om Kolderdag mee te maken maar als ik zelf in de 6e klas zat zou ik het erg jammer vinden als het was afgeschaft.

Wat zijn de leukste vakken?

N.K.: Ik heb nooit echt een leukste vak gehad. De ene week gaat wiskunde beter, dat is dan wel weer fijn. Maar de andere week gaat een ander vak weer beter. Muziek vind ik erg leuk, want ik houd ook van zin-gen net als Em en ik speel een instrument dus dat maakt het ook makkelijker.

E.B.: Ik heb eigenlijk niet echt een lievelingsvak. Wat ik erg leuk vind is zingen dus gaat m’n voorkeur sowieso uit naar muziek. Engels vind ik een heel leuk vak omdat we daarvoor meneer Kaijim hebben en ik vind hem heel erg aardig! Dat geldt ook voor Geschiedenis.

Wat zijn de vervelende vakken?

N.K.: Wiskunde als ik het niet snap en voor Engels moet ik hard zwoegen, maar dan heb ik uiteindelijk ook wel resultaat! Kaijim is heel aardig en hij heeft me er ook mee geholpen. Dan is het voor mij makkelijker!

E.B.: Uhhmm... Wiskunde blijft natuurlijk altijd moeilijk. En Engels is ook wel moeilijk, maar níét stom. Dus ja...

Is er nog tijd voor de hobby’s?

N.K.: Wel en niet. Ik heb nog tijd voor hockey en pianospelen, maar niet meer voor tennis want op dinsdag heb ik tennisles en dan heb ik ook bijles dus dat haal ik niet meer en school gaat natuurlijk altijd voor! Vorig jaar “speelde” ik vaak met Em buiten op straat. Nu is daar minder tijd voor door het huiswerk.

E.B.: Ja, eigenlijk wel! Ik zit weer op zingen en ook op hockey. Binnenkort ga ik weer op golfles wat ik erg leuk vind. Wat ik wel jammer vind is dat er door huiswerk bijna geen tijd meer is om buiten op straat te spelen. Dat vond ik altijd heel erg leuk en dat vind ik dus jammer. Daarom doe ik het altijd wel als het vakantie is. Want dat is zo gezellig met alle kinderen uit de straat!

Wat hebben jullie met school ondernomen buiten de lessen om? (schoolreis/uitstapje, feest etc.)

N.K.: We zijn in het begin van het jaar met de klas gaan bowlen. Dat was erg gezellig. En een aantal kinde-ren heeft dingen georganiseerd zoals twee discofeestjes en we zijn met de klas gaan paintballen, dat was erg leuk, gezellig en goed georganiseerd!

E.B.: Uuuuhhmm... Gewoon feestjes en we hebben 1 keer gebowld met de klas. Dat was erg gezellig.

Hebben jullie “De lof der zothed” gelezen?

N.K.: Nee, ik heb het nog niet gelezen.

E.B.: Nee. Is het een leuk boek?

Hebben jullie een digitaal netwerk en doen jullie er wat mee?

N.K.: Ik heb Hyves, hotmail en MSN. Maar ik doe er niet zo heel veel mee. Eigenlijk sms ik meer. Dat is sneller.

E.B.: Ik heb eigenlijk best wel veel. Hotmail, msn, hyves, facebook en twitter. Twitter doe ik niet meer zoveel, maar de rest nog wel en dat vind ik ook erg leuk!

Wat willen jullie worden en heb je daar de juiste school voor gekozen?

N.K.: Tot nu toe heb ik nog niet echt een idee wat ik later wil worden, misschien iets zakelijks, maar de juiste school heb ik zeker wel gekozen! Ik heb het hier erg naar mijn zin en ik wil het hier graag afmaken!

E.B.: Ik vind dat ik zeker voor de juiste school heb gekozen! Soms is het wel wat moeilijk maar ja. Wat ik wil worden weet ik echt nog niet. Dat wordt vast moeilijk met het profiel kiezen in de 3e! Misschien wil ik verder met zingen. Maar je moet natuurlijk altijd iets hebben om op terug te vallen.

Binnenkort zijn jullie geen brugklassers meer, blijven jullie meedoen aan de Tolle?

N.K.: Jaaaa!!! Gezellig met Em!

E.B.: Jaaa!! Altijd leuk!

De meiden hebben geen zin om een vraag over een klasgenote te beantwoorden, die onlangs van school gestuurd is. Het is een vriendin van één van de twee en het is duidelijk een vervelend onderwerp. Navraag bij de rector leert, dat het meisje wegens “aanhoudend pesten” verwijderd is en dat er voor haar een andere school is gevonden, waar ze een nieuwe start kan maken. Diezelfde rector heeft inderdaad kolderdag afgeschaft vanwege de toestanden, die zich de afgelopen vijf jaar binnen het schoolgebouw hebben afge-speeld. Op een andere locatie is de kolderdag overigens wel gevierd. We wensen de meiden een fijne vakantie en zien ze in december dus weer terug.

door **WALTER BAGHUIS**

Interview: Walter Peteri

De Quooker: van uitvinding tot succes

In de kelder van het ouderlijk huis van Walter Peteri begon vader Henri Peteri aan zijn uitvinding: het ontwikkelen van een kraan waar direct kokend en gezuiverd water uitkwam. Inmiddels is deze energiebesparende kokend waterkraan, de Quooker, een gevestigde naam in Nederland en niet meer weg te denken uit de luxe leuken.

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

Het lijkt op een leuk jongensboek: vader duikt de kelder in om te werken aan de ontwikkeling van een huishoudelijk product. Twee van zijn zoons gaan er mee verder, brengen het product op de markt en na de magere beginjaren, waarin ze met volharding, doorzetting en lef zijn blijven geloven in de succesformule van hun product, veroveren ze de markt. Hun product is een gigantisch succes.

Walter Peteri woont een paar honderd meter bij mij vandaan maar hij wil graag op locatie, in de fabriek in Ridderkerk, geïnterviewd worden. Nou zou dat geen probleem zijn, ware het niet dat ik nu het beste bewaarde geheim van Rotterdam moet prijsgeven: ik durf niet in mijn een-tje de snelweg op. Het valt ook niet uit te leggen: je kunt niet stoppen, je kunt niet keren. Ik rij in een sportieve auto die ik heb gekregen omdat die ‘zo goed bij me past’ maar mijn bravoure houdt op, du moment dat ik de stadsgrenzen heb bereikt. Daar kan ik bij Peteri niet mee aankomen dus ik spreek af in Ridderkerk en kruip met de moed der wanhoop achter het stuur. Ik heb in ieder geval mijn TomTom nog. Nadeel van die navigatiesystemen is wel dat men z’n verstand nooit uit mag schakelen. Tot aan Ridderkerk gaat alles boven verwachting goed, geen korte invoegstroken en het is maar een klein endje. Maar dan gaat het mis. Kaart lezen op de TomTom kan ik niet dus ga ik op de gesproken aanduidingen af:

‘Sla na 250 meter af naar rechts.’ Dat doe ik. Tenminste ik denk dat ik bij – ongeveer – 250 meter naar rechts ga.

‘Herberekenen. Sla na 300 meter af naar links.’ Kan niet, opgebroken.

‘Maak een U-bocht.’ Toeterende auto’s achter me.

‘Herberekenen. Rijd 2 kilometer.’ Dat kan niet, dan rijdt ik Ridderkerk weer uit.

‘Herberekenen.’ Ik word gek! Ik ben er. Een kwartier te laat.

Ik kan mijn ogen niet geloven! Ik weet niet wat ik moest verwachten maar op een of andere manier heeft dat hele kelderverhaal zich in mijn geheugen vastgezet. Ik dacht een klein bedrijfje aan te treffen maar wat ik zie is een enorm groot complex! Als ik eenmaal binnen ben valt mijn mond helemaal open! Dit is een heus industriebedrijf! Als Peteri mij verwelkomt kom ik superlatieven tekort om aan te geven hoezeer ik onder de indruk ben. Want eerlijk is eerlijk: ze zijn ooit in die kelder begonnen.

Walter Peteri is de jongste telg uit een gezin met zes kinderen, drie oudere broers en twee oudere zussen. Zijn broers en zussen hebben allemaal gymnasium gedaan maar geen van hen heeft op het Erasmiaans gezeten. Walter is de enige.

“Ik heb zelf gekozen voor het Erasmiaans. Het had meer voor de hand gelegen als ik, net als de rest, naar het Montessori Lyceum was gegaan. Mijn moeder (Betty Peet, red.) is ook een oud-Erasmiaan: misschien heeft dat wel meegespeeld. Ik was heel erg jong toen ik naar het Erasmiaans ging. Ik had op de lagere school een klas overgeslagen en ik ben ook nog eens in november jarig. Ik was tien jaar oud toen ik naar de middelbare school ging! In de vierde klas ben ik blijven zitten, min of meer met opzet. Ik was nog zo jong. Bovendien kreeg ik ook nog een blindedarmontste-

king in dat voorjaar dus ik heb het schoolwerk laten lopen. Ik herinner me dat ik in de derde klas naast een jongen zat, Arjan van den Arend, die drie jaar ouder was dan ik. Hij was zestien, ik dertien. Dat maakt erg veel uit op die leeftijd. Terwijl ik op het schoolplein voornamelijk geïnteresseerd was in voetbal, was Arjan met meisjes bezig. Nee, het is goed geweest dat ik bleef zitten.”

“We beconcurreren niemand dus we doen niemand pijn”

Zijn schooltijd is van het begin tot het eind erg leuk geweest maar als ik hem vraag of hij specifieke herinneringen heeft aan leraren en/of leerlingen, dan moet hij diep in zijn geheugen graven. Verder dan Van der Velde, Taselaar en Spoelder komt hij niet.

“Spoelder vond ik een aardige vent

maar hij zat er een keer naast met zijn vertaling. Mijn moeder is docente klassieke talen geweest en exceptioneel goed in haar vak. Spoelder heeft eens moeten toegeven dat mijn moeder het beter wist dan hij. Van mijn oude klasgenoten ben ik nog steeds bevriend met Joost Löbler en Sander Nieuwland.”

In 1982 deed Peteri eindexamen bèta. Hij had nog geen idee wat hij wilde gaan doen maar door de bètarichting te kiezen wilde hij alle mogelijkheden openhouden. Het werd de studie rechten in Leiden, bedrijfsrecht want hij wist inmiddels dat hij het bedrijfsleven in wilde. Zijn dienstplicht vervulde hij als griffier bij de Krijgsraad. Hierna is hij begonnen bij AKZO Nobel in Arnhem als adjunct-secretaris van de Raad van Bestuur. Die functie vervulde hij twee jaar.

“Het was op zich geen makkelijke baan want ik kwam op een heel ander niveau binnen. Het was een beetje de omgekeerde wereld: mijn eerste baan begon in de top van het bedrijf, hoewel ik niks te vertellen had natuurlijk. Het is een nuttige tijd geweest om te ervaren hoe zo’n groot bedrijf – er werkten toen 60.000 mensen – wordt geleid.”

Hierna heeft hij nog een jaar als management trainee bij AKZO Systems in Ede gewerkt. Toen kwam de grote overstap. Hoofdstuk 1 uit de familieroman: Het ontstaan van de Quooker.

Het idee van een kokend waterkraan kwam van vader Henri Peteri, toen zijn werkgever, levensmiddelenreus Unilever, instant soep en instant puree op de markt bracht.

“Mijn vader werkte in de jaren zestig als hoofd van de Research bij Unilever. Toen Unilever met Cup a Soup kwam vroeg mijn vader zich af: waarom stop je bij warm water? Waarom is er geen kokend water? Zo ontstond het basisidee. Mijn vader heeft toen, dat was in 1971, ontslag genomen en is bij ons thuis de kelder ingedoken om dit concept te ontwikkelen.”

Op het moment dat Peteri Sr. zijn ontslag neemt, heeft hij al zijn kinderen nog onder zijn financiële vleugels. Maar hij had een topbaan gehad bij Unilever dus geldzorgen waren er de eerste jaren niet.

Toch duurt zo’n project uiteindelijk veel langer dan je denkt dat het duurt en na een aantal jaren, toen het geld oprakte, ging Peteri Sr. andere dingen te doen om in het onderhoud te kunnen voorzien. Het concept Quooker dreigde een stille dood te sterven.

“Mijn broer Niels, die weliswaar rechten heeft gestudeerd maar in hart en nieren een echte technicus is, geloofde in het project en dook op zijn beurt de kelder weer in om de Quooker verder ontwikkelen. Van 1985 tot 1990 is mijn broer alleen maar in die kelder bezig geweest met het maken van prototypes. Hij verkocht niets. Maar begin jaren negentig had hij toch iets voor elkaar wat werkelijk verkooprijp was.”

Tot dan toe was broer Walter nog niet betrokken bij het hele proces. Maar op een avond zaten de broers samen in een café in Rotterdam wat te drinken. Zijn broer Niels bracht ter sprake dat hij eigenlijk wel iemand nodig had die de commerciële kant van het project op zich wilde nemen. Die avond besloot Walter de grote overstap te maken. Dat was 1993.

“Ik ging veel minder verdienen maar ik had er zoveel vertrouwen in. Dan blijkt toch dat het een lange weg is. In 1993 verkochten we 500 Quookers. Het heeft ook echt wel even geduurd voordat de verkoop goed op gang kwam. De eerste jaren, zeg maar tot aan 2000, was de Quooker moeilijk aan de man te brengen en maakten we verlies.”

Walter Peteri had mij er al in 1994 van weten te overtuigen een Quooker aan te schaffen. Nu ben ik er trots op dat ik een van de allereerste kopers ben geweest. Bij de aanschaf ervan vroeg ik me wel af of het niet een overdreven luxe huishoudartikel was. Maar eenmaal in gebruik, kun je niet meer zonder. Er is wel een leven zonder Quooker, er is ook een leven zonder magnetron maar als ik op vakantie ben en ik moet beide apparaten missen, heb ik het minder goed naar mijn zin.

Peteri: “De beginjaren waren lastig. Het was niet zo dat, als je zo’n Quooker liet zien, mensen dan direct zoiets hadden van: doe mij er maar een. In tegenstelling tot nu: je moet je bijna gaan verdedigen waarom er in een mooie keuken géén Quooker zit.”

Wat is dan het omslagpunt geweest?

“Dat gaat geleidelijk. Het is echt een lange weg waarin we maar moesten doorgaan en doorgaan. Maar op een gegeven moment bereik je een soort kritische massa en - dat is heel interessant om mee te maken - dan komt alles bij elkaar en werkt alles in je voordeel. Dan krijg je veel publiciteit en je wint prijzen.”

Ze hebben al een paar grote, prestigieuze prijzen op hun naam staan. In 2008 de Rotterdamse ondernemersprijs en in 2009 de Entrepreneur of the Year Award.

In het begin wel eens gedacht aan opgeven?

“We leden de eerste jaren verlies, groeiden niet hard genoeg. We verdienden echt weinig, reden rond in oude auto’s. Ik was gewend om niet veel geld uit te geven als student en bij ons thuis werd het geld ook niet over de balk gesmeten dus ik heb dat niet als vervelend ervaren. Terugkijkend naar de kansen van het begin was het eigenlijk wel een heilloos project. We hadden ons toen kunnen afvragen of het wel zou lukken maar we hebben daar eigenlijk nooit bij stilgestaan en zijn altijd maar doorgegaan. Dus om je vraag te beantwoorden: NEE, ik heb nooit één moment gedacht om wat anders te gaan doen. Kijk, je moet

natuurlijk goed met je broer op kunnen schieten. We zijn compleet verschillend maar we werken al 17 jaar samen en juist die verschillen tussen ons maken dat de samenwerking goed loopt. Ik doe alle commerciële zaken en mijn broer Niels alle technische zaken, dus de productie en de ontwikkeling.”

Hoe commercieel Walter is, bleek wel uit het lumineuze idee om de Quooker in de serie Gooische vrouwen te promoten.

Deze actie heeft de Quooker nog veel meer naamsbekendheid opgeleverd.

“Ja, dat was zeer succesvol. We kregen ook veel support van RTL. Het geheim van het succes van Quooker en Gooische vrouwen was dat de match zo goed was. Net in een fase dat ons product helemaal paste in de sfeer

die de serie oproept. Er waren veel scènes in de keuken waarin de Quooker ook werd gebruikt. Dan volgde er een break

bumper zoals dat heet: voor de break kreeg je te horen: ‘Dit programma wordt mede mogelijk gemaakt door...’ en dan de break bumper... dus thee en sshhh die kokend waterkraan. We waren toen nog redelijk onbekend omdat we ons voornamelijk focuste op mensen die keukens gingen kopen maar nu braken we door bij iedereen. Want wil je echt doorbreken, dan is naamsbekend een zeer belangrijk onderdeel. Mensen moeten weten wat een Quooker is. Daar is zo’n merk erg gevoelig voor. Uiteindelijk is het zo dat, hoe meer zo’n product geaccepteerd raakt, des te minder moeite mensen hebben om het als een luxeartikel te zien. Het is bovendien een energiebesparend apparaat. Het is echt

veel goedkoper de Quooker te gebruiken dan een pannetje water op het vuur te zetten. Kijk, een afwasmachine is ook een luxeartikel maar

tegenwoordig heeft bijna iedereen er één. Ik denk dat het met de Quooker ook zo gaat: op een gegeven moment is het een gewoon product.”

Ooit begonnen in de kelder. Nu een groot bedrijf waar 70 man werken. Ze zitten inmiddels in acht landen. In de Engeland, Ierland, België en Zwitserland hebben ze eigen vestigingen, en in de Scandinavische landen werken ze via een importeur.

Italië zit daar nog niet bij. Als pasta land ook wel een goeie!

“Dat komt. We hebben ervoor gekozen de olievlek steeds uit te breiden. We groeien enorm.”

Bang voor concurrentie is hij niet.

“We zijn ten eerste op producttechnisch gebied veel beter en ten tweede staat er in elke keukenzaak in Nederland wel een Quooker. Het is heel moeilijk je daar in te vechten. In andere landen is dat risico groter. In Engeland zijn we inmiddels ook een gevestigde naam maar in Duitsland bijvoorbeeld zijn we nog relatief klein. Maar succes trekt enorm aan. Vroeger stond er in geen enkel toonaangevend woontijdschrift een Quooker. Tegenwoordig is het precies omgedraaid. Het is fascinerend om mee te maken hoe alles lukt. Het is een ijzer-

sterk verhaal dat leuk is om te horen: familiebedrijf, lange weg, doorzetten. Daarom is het ook zo mediageniek. We beconcurreren niemand en we hebben een heel nieuwe markt dus we doen niemand pijn. Weet je waarom sommige mensen nog geen Quooker hebben? Omdat ze qua veiligheid hun twijfels hebben. Vaak zijn dat mensen met kleine kinderen. Dat is nog steeds onze grootste barrière. Maar we hebben inmiddels 150.000 apparaten verkocht en nog NOOIT één geval gehad van iemand die zich bij ons heeft gemeld.”

Bang voor de Quooker! Het is alsof je bang bent je handen aan koud water te branden. Als de Quooker niet bestond, had hij uitgevonden moeten worden! Ik moet weer terug naar huis, de rijks weg op! Met de TomTom! Dat is pas gevaarlijk!

“Op een
gegeven
moment
is het
een gewoon
product”

Erasmusrede deel II, 10 mei 2010

Ramsey Nasr komt thuis

Hij verdient een groter publiek en dat had ook makkelijk gekund, maar in de aula is een select gezelschap van 125 mensen verzameld en die vormen met elkaar de ideale setting voor een heel persoonlijke voorstelling van Ramsey Nasr. In tegenstelling tot Robbert Dijkgraaf, vorig jaar tijdens de start van de Erasmusrede-traditie, rept Ramsey met geen woord over Erasmus. Wel slaagt hij erin cavia's in drie verschillende hoedanigheden te benoemen en komt er een "tranenkapitein" en iets later een "peperkoeken-superman" voorbij.

door **WALTER BAGHUIS**

Na rector Scharff en natuurkundeleraar Henriquez, die beiden hun trots uitspreken over de dichtende, schrijvende en acterende oud-leerling Ramsey, gaat de hoofdgast los en stort zich in een verhaal uit zijn Eramiaanstijd. Het gaat over de vertoning van de Woodstock-film in het oude biologielokaal. Uit zijn enthousiasme en zijn verhalen blijkt, dat hij op het Erasmiaans een geweldige tijd heeft gehad en met enige weemoed terug-

kijkt. Hij had het graag nog eens over gedaan en dan waarschijnlijk wat meer aandacht besteed aan de exacte vakken. Hij toont ook medelijden met de mensen, die hem in zijn Erasmiaanstijd gekend hebben. Dit baseert hij op zijn bizarre klederdacht met lichtgevende sokken en de vreemde voorkeur om op feesten zijn overhemd, met stropdas, achterstevoren te dragen.

Na Woodstock volgt het op Orpheus

gebaseerde "Geen Lied" en even later "Domme Julia", een open brief van een Romeo aan zijn geliefde. Het is een genot om Nasr zijn eigen werk te zien voordragen. Hij wisselt makkelijk tussen snel en gedragen, gebruikt kleine en grote gebaren, heeft een prettige stem en humor. De kracht van Nasr zit uiteraard in zijn taalgebruik en het is mooi om te horen dat hij die kracht heeft ontdekt op het Erasmiaans. De cursus "Van

Boer tot Stoer", geschreven voor de Tolle Lege, was zijn eerste poging. Zijn laatste dateert van 4 mei dit jaar, de versterking van de dodenherdenking op de Dam. Zelf aanwezig in de menigte en vluchtend voor de in paniek rakende meute, komt Nasr tot de slotzin "Waar alles mag, is ieder vogelvrij".

Na enkele vragen uit het publiek over 4 mei beantwoord te hebben, volgt het lugubere "De Geliefden", waarmee hij wil aangeven, dat de dichter vaak niet begrepen wordt. Bedoeld als afscheidsbrief aan een verloren liefde, wist het gedicht ook Palestijnen te ontroeren, die meenden dat het over hun geliefkoosde land ging. Via de Jordaanoever trekt Ramsey langs Tanzania met zijn "Homo Sfaricus" terug naar Rotterdam en meer specifiek Overschie. De tortelduiven in de perenboom van zijn vader vormen de opmaat voor het slotakkoord in twee delen. Eerst laat hij de belerende Kapitein Zeiksnor een aantal dakbedekkers irriteren, waarna Ramsey afsluit met het spectaculaire "Me have a droom", een in het Rotterdams van 2059 voorgedragen stuk over de stad. Een wilde mix van straattaal, Rotterdams en Europees, uitgesproken door een oudere Rotterdammer, die met overtuiging weet te melden "dat geluk toen gewoon de shit was".

De 125 aanwezigen nemen daarna afscheid van Ramsey en kunnen later met trots zeggen "ik was erbij!". Ramsey neemt cadeau's in ontvangst, babbelt na met zijn oud-leraren en voelt zich duidelijk nog steeds helemaal thuis. Half Palestijn, globetrotter, mateloos populair in België, maar thuis in Rotterdam, op het Erasmiaans. ■

Klimaatrapport, maart 2010

Robbert Dijkgraaf, Universiteitshoogleraar Mathematische Fysica en president van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen is gevraagd leiding te gaan geven aan het onderzoek naar het klimaatrapport van het IPCC-panel. Nadat vastgesteld werd, dat er in het 3.000 bladzijden tellende rapport een aantal grove vergissingen was geslopen, heeft de VN besloten een onderzoek te starten. De keuze voor Robbert Dijkgraaf lijkt mede door diens mediagenieke voorkomen te zijn ingegeven. Hij slaagt er altijd in om ingewikkelde materie voor iedereen begrijpelijk over het voetlicht te krijgen. Dijkgraaf begint aan het onderzoek "zonder vooropgezette conclusies". In augustus moet de controle afgerond zijn. ■

"Het mag wel wat groener in en om de school"

Boven in de stad

Als je geen grote tuin hebt, geen groene vingers, maar je hebt wel wat met groen en woont midden in de stad, dan is er nu het ideale boek voor de bezitter van een balkon of dakterras. Liedewij Loorbach (examenjaar 1995) schreef een boek vol tips voor het bijhouden van de balkonplanten. Onder de titel "Boven in de stad" verscheen dit jaar het ultieme doe-het-zelf-boek voor de enthousiaste tuincentrum-shopper die toch elke keer weer de aankopen ziet verschrompelen en verdorren. Het kan anders.

Liedewij is de dochter van Jan en Mimi Loorbach. Jan is bekend door zijn lengte van 2:18 m. en zijn verleden in de basketbalsport. Mimi is ook bekend, maar dan als oud-bestuurslid van Semper Floreat. Liedewij is 1:80 m en heeft twee broers van twee meter, die ook het Erasmiaans doorlopen hebben. Na haar examen is ze Culturele Studies gaan doen en daarna PDOJ, een postacademische opleiding voor dagbladjournalistiek. Haar stage liep ze bij Het Parool en daar bleef ze ook na haar studie. Vijf jaar lang schreef ze op de kunstpagina en hield ze zich bezig met de jongerencultuur. In september 2009 stopte ze als fulltimer bij Het Parool en ging als freelancer verder.

In "Boven in de stad" legt ze uit hoe je met een klein budget toch een groene hemel kunt creëren op je bovenwoning en hoe je dat vervolgens in stand kunt houden.

Liedewij: "Ik ben zelf helemaal niet zo handig in de tuin, maar ben wel enthousiast en altijd op zoek naar manieren om het balkon er zo groen mogelijk bij te laten staan. Ik ben veel gaan lezen en ben gewoon handiger geworden. Vaak wordt er in

kookboeken en tuinierboeken eerst een hoofdstuk besteed aan al het materiaal dat je in huis moet halen om de rest van het boek aan te kunnen, maar zo werkt mijn boek niet. Geen moeilijke zaken vooraf, gewoon een paar goede tips en simpele materialen".

Op het Erasmiaans was Biologie wel een favoriet vak van Liedewij, maar meer vanwege het menselijk lichaam. Ze is ook nu nog geen hoogvlieger in de tuinierwereld, maar kan tevreden zijn over haar eigen kruidentuin. Vlijtige Liesjes had ze dit jaar toch weer te vroeg buiten gezet, waardoor ze er één alweer heeft moeten afvoeren. De zelfgezaaide Oost-Indische kers doet het goed, maar traag. Liedewij: "Ik weet eigenlijk niet of ik het geduld heb voor zelf zaaien. Bij een vriendin zag ik al een kant en klare klimplant van bijna een meter hoog staan, zo gekocht op de markt. Dat schiet tenminste op."

Liedewij: "Ik heb ook nog wel een tip voor het Erasmiaans. Laat de leerlingen als strafwerk in plaats van propen prikken ook eens zaadjes in de grond stoppen. Leerlingen worden rustig van groen, dus het mag wel wat groener in en om school. En niet alleen van dat onderhoudsarme groen, maar juist ook vrolijk groen."

Voor iedereen met een terras of balkon: het boek ligt in de winkel, is door grafisch ontwerper David Pino voorzien van een eigentijdse look en kost slechts 15 euro.

Info: www.bovenindestad.nl

door **WALTER BAGHUIS**

Daan Bovenberg: rechtsback van Eredivisionist Excelsior

Terug op het hoogste niveau

Op het Kasteel in het Rotterdamse Spangen voltrok zich zondag 16 mei jl. een heuse Rotterdamse broedermoord tussen Sparta en Excelsior. In een krankzinnige slotfase van de wedstrijd wist Excelsior zich uiteindelijk een plaats in de eredivisie te veroveren. Voor Sparta een waar horrorscenario, de afloop van een Griekse tragedie. Zij degraderen naar de eerste divisie. Voor Daan Bovenberg, verdediger bij Excelsior, een wedstrijd die hij nooit meer zal vergeten!

door **MARIELLE GISPEN-PRONK**

Na een gemiste penalty van spits Guyon Fernandez van Excelsior, kort voor het einde van de officiële speeltijd, leek het op een verlenging aan te komen. Maar in de 91e minuut scoorde Sparta. De droom van Excelsior om te promoveren was over, zo leek het. Maar de wedstrijd nam een ongekend bizarre wending: nog geen twee minuten later scoorde diezelfde Fernandez voor Excelsior de gelijkmaker (en tevens zijn goedmaker). Hij schoot daarmee Excelsior in de eredivisie. De ontlading was groot.

Daags na dit enorme spektakel spreek ik Daan Bovenberg (2007). Hij speelt sinds zijn vijfde jaar bij Excelsior. Daan treft het met mij. Ik heb geen bal verstand van voetbal. Ik kan me zelfs vergissen in de ere- of de eerste divisie en met droge ogen zeggen dat Feyenoord in de eerste divisie speelt. 'Ere' of 'eerste': het lijkt of het iets met een prijs te maken heeft: eerste (prijs) is meer dan ere (prijs) zou je zeggen.

Had je van te voren het idee dat promotie er voor jullie inzat?

"Nou, ik moet zeggen, we gingen de play offs in en we hadden er als team echt een heel goed gevoel over. We zouden best wel eens heel ver kunnen komen. En elke wedstrijd heeft dat ook uitgewezen. Voor de laatste wedstrijd had ik zeker het idee dat het zou kunnen gaan lukken. Onze eerdere 0-0 was een prima uitgangspositie om het zondag af te maken. Het is het Europacupsysteem dus de uitdoelpunten tellen dubbel. Als je thuis dan geen tegengoal krijgt, weet je dat, op het moment dat wij één keer scoren, Sparta twee goals moeten maken. Verdedigend zat het erg goed en we scoren altijd wel dus we konden er wel een beetje van uitgaan dat het zou gebeuren."

Je hebt wel bijna in eigen doel geschoten!

"Dat was absoluut niet het geval. Op tv komt dat heel vertekend over. Dat lijkt dan, maar het was niet zo. Echt niet."

Die gemiste penalty?
 "Het was zo'n meeslepende wedstrijd. Op het eind krijg je dan een penalty en dan denk je: dit is het moment voor ons, nu kunnen we toeslaan. En dan gaat hij naast. Dan maak je je op voor de verlenging omdat je denkt dat het bij een 0-0 blijft, maar een paar minuten later ligt de bal bij jezelf in het netje. Vervolgens zie je een uitzinnige vreugde bij Sparta en dan denk je: Maar dat kan toch niet! Dat gaat toch niet gebeuren?!"

Had je toen de hoop helemaal opgegeven?

"Nee, dat niet. Het gaat te snel om dat allemaal in één keer te beseffen. Je denkt meer: Shit, die bal ligt erin. Hoe komen we weer zo snel mogelijk bij hun goal. Ik heb het nog nooit in mijn leven meege maakt dat twee zo emotionele momenten zo dicht bij elkaar zitten. Het ene moment is er puur verdriet, een paar jongens stonden te huilen. En een minuut later loop je uitzinnig van vreugde te springen. Wat je dan aan ontlading ziet bij spelers en supporters, dat is geweldig. Het is iets waar je een heel seizoen met z'n allen aan gewerkt hebt, elke dag hard bikkelen om het voor elkaar te krijgen. De ultieme beloning voor een heel goed seizoen."

Vind je de uitslag terecht: jullie eredivisie, Sparta eerste?

"Ja, ik denk het wel. Ook in de play offs: het waren geen heel goede wedstrijden en we hebben zeker niet het beste voetbal laten zien maar dat heeft er niet zo veel mee te maken. Bij zulke potjes gaat het gewoon om winnen."

Ik vond dat Sparta hard speelde of

leek het erger dan het was?
 "In het veld krijg je dat niet zo mee."

Er waren anders wel wat opstootjes.
 "Natuurlijk, maar dat heeft echt te maken met de enorme druk die erop staat. Het is de laatste wedstrijd van de play offs, promotie of degradatie. En de wedstrijd Excelsior – Sparta is sowieso beladen. Ja dan zit er zo'n druk op en dat was wel terug te zien."

Denk je dat jullie je kunnen handhaven in de eredivisie?

"Het is een heel ander niveau en het zal moeten blijken of we daar tegen bestand zijn. De ploeg die we nu hebben is een heel goeie ploeg maar er zullen wel jongens vertrekken. Lastig om daar wat over te vinden maar we zullen het ongetwijfeld moeilijk krijgen. Twee jaar geleden hebben we ook eredivisie gespeeld. Toen zat ik er ook al bij, al heb ik toen maar een paar potjes gespeeld. Eredivisie is echt wel heel anders."

Hoe heb je voetbal kunnen combineren met school?

"Dat was af en toe heel lastig. Maar ik moet zeggen dat het Erasmiaans zich hier altijd wel goed in opgesteld heeft. Ik trainde toen ook al elke ochtend mee in het eerste van Excelsior, ook in mijn eindexamenjaar. Het vergde wel de nodige aanpassingen maar ik heb heel gedisciplineerd alles bijgehouden."

Zijn moeder is docente klassieke talen op het Erasmiaans. Heeft hij daar profijt van gehad en heeft ze hem kunnen helpen?

"Jee, wat lijkt dat al ver weg die schooltijd. Maar nee, ze heeft me nooit geholpen. Dat wilde ik niet. Ik ben altijd erg zelfstandig geweest. Ik heb op geen enkele wijze ook een aparte schooltijd gehad. Gewoon, het was heel leuk. Ik heb nog een oudere zus en een jongere broer. Iedereen bij ons thuis kon doen wat hij graag wilde. En het maakt niet uit of je op hoog niveau sport of niet. Er werd geen onderscheid gemaakt. Bij ons thuis is iedereen altijd gelijk geweest."

Na zijn eindexamen heeft hij eerst een jaar lang alleen maar gevoetbald en is hij volledig selectiespeler geworden. Nu combineert hij voetbal met de studie bedrijfskunde aan de Erasmusuniversiteit. **Je studeert nu bedrijfskunde. Heb je ambities om in de voetbalwereld te blijven?**

"Die voetbalwereld is zo bizar. Daar kun je nog geen twee weken vooruit kijken. Dus dat doe ik ook niet. Ik kan voor mezelf het ene na het andere toekomstscenario gaan plannen maar dat werkt gewoon niet. Ik bekijk het van jaar tot jaar en aan de hand daarvan neem ik elke keer weer mijn beslissingen. Ik moet wel

voldoende perspectief hebben. Ik ben heel ambitieus op voetbalgebied."

Wordt je contract verlengd?

"Daar wil ik geen uitspraken over doen omdat ik daar niet zoveel over kan zeggen. Excelsior heeft aangegeven dat ze wel met me verder willen. De komende weken zullen wel uitwijzen hoe alles gaat lopen."

Ben je blessuregevoelig?

"Nee. Ik heb geen last van spierblessures. Ik ben dit seizoen wel geblesseerd geweest maar dat waren mijn kniebanden die een klap hadden gekregen."

Wat verdienen je bij Excelsior of mag je daar ook geen uitspraken over doen?

"Ik mag daar alles over vertellen maar daar wil ik niet over praten."

De één zegt dat jullie dik betaald worden de ander zegt dat het wel meevalt?

"Mijn familie weet wat ik verdien maar in de media doe ik daar geen uitspraken over."

Ben jij van je elftal degene met de hoogste opleiding?

"Ja."

Merk je dat?
 "Ach ja, iets, maar ik stoor me er niet aan. Kijk, voetbal is gewoon een vak apart, daar heb je weer heel andere kwaliteiten voor nodig."

Wordt er wel anders tegen jou aangekeken?

"Zoals het overal gaat: we halen allemaal geintjes met elkaar uit. Dat doen ze ook met mij, omdat ik studeer. Maar verder vinden de meesten het heel knap dat ik naast het voetbal ook met een studie bezig ben."

Je praat ook al een beetje als een voetballer trouwens. Hebben jullie mediatraining gehad?

"Wat is dat, praten als een voetballer?"

Met een beetje monotone stem en een boel tekst de vraag beantwoorden maar eigenlijk niet zoveel zeggen. Bijvoorbeeld:

Journalist: "Moeizame wedstrijd vandaag"? Voetballer: "Ja. Maak je, na die 1-0, gelijk de tweede. Doe je dat niet, dan help je ze terug in de wedstrijd. Dan maak je het jezelf heel moeilijk. Gelukkig maken we in de tweede helft wel die goal en schiet je de wedstrijd op slot. Maar voor hetzelfde geld loop je tegen een verdwaald schot aan en verlies je dure punten."
 Zoiets bedoel ik.

"Ja, maar die journalist heeft de wedstrijd toch gezien. Je weet toch wat er gebeurd is. En ik vind dat je altijd ontzettend moet oppassen wat je zegt. We hebben geen mediatraining maar er wordt wel aandacht aan besteed. Die journalist wil graag een mooi verhaal. Maar wij moeten onszelf in bescherming nemen en dan val je automatisch wel eens in cliché's. Maar in de voetbalwereld zijn veel cliché's, dat is ook gewoon waar."

Word je al herkend op straat?
 "Soms wel, ja."

Daan Bovenberg: goeie voetballer, sympathieke vent en een leuke kop. We gaan nog veel van hem zien en horen.

Rieuwert Kok En-En

Op weg naar een gesprek met Rieuwert Kok - “zie je die ‘u’ in mijn voornaam, dat kenmerk van echtheid?” - hoogst waarschijnlijk de oudste, vooroorlogse, in Tolle Belege schrijvende oud-leerling van het Erasmiaans, in 1934 nog in het gebouw aan de Coolsingel begonnen. Een geheide alfa als je z’n stukjes, een gedegen beta als je z’n loopbaan leest, een bijzondere man, een bijzonder oud-hoogleraar ook, een doorzetter, een strijder, officier in de Orde. Op weg naar hem in Nijbroek in de mooie gemeente Voorst ben ik ook op weg naar mijzelf.

door **EPPO VAN VELDHIJZEN**

Naar Oss, naar 1986, toen een ware vriend ons ontviel. Bezielend, gedreven, begaan was hij, zich bekommerend om wie er toen al minderheden waren, leraar godsdienst op het Titus Brandsma Lyceum, muzikaal, progressief-politiek bewust en actief, flonkerend creatief, onze hervormde dominee, een ware vriend inderdaad. Hij was 38 toen hij onder de last van het leven bezweek. Het greep me aan. Het was Jan Rieuwert Kok, zoon van Rieuwert Kok, naar wie ik onderweg ben. Twee keer die u, kenmerk, merkteken. Een bijzonder geslacht, om u tegen te zeggen. Ik kan niet naar Nijbroek zonder Oss achter me te laten. Vreemd dat die reis zo laat plaatsvindt. Vader Rieuwert Kok ontdekte pas in 2002 dat hij mij, die schrijver over juffrouw De Beer die ook hem Duits had gegeven en die hij zo hoog achtte, eerder had ontmoet, dat hij mij door zijn zoon had leren kennen. Daarna begon hij in Tolle Belege te schrijven. Nu wil ik over hem schrijven. Vader van Jan Rieuwert, grootvader van Marc, van “doctor Marc”, zoals hij me trots schreef, en overgrootvader van diens zoontje Krijn Rieuwert. Ook bij hem is die u niet vergeten. Een familieroman kan het worden. Maar het gaat nu toch om Rieuwert, die oudste, schrijvende oud-leerling. Ik kom aan bij de “Geerse Kamp” in Nijbroek.

Het tweede huis rechts is het, aan een voor auto’s doodlopende weg, het Geerse Pad. Helemaal alleen staat het huis, de garage, een bijgebouw. Omgeven door weilanden, groen en geel. Stilte, schrikdraad sluipt aan de ramen voorbij. Ik ben te vroeg, keer dus

zo stil mogelijk de auto op het ruime erf. Rieuwert doet vast een dutje. Maar daar is hij al: “Hallo Eppo.” De stilte wordt doorbroken door zijn volle stem, zijn woordgebruik, helder, duidelijk, beeldend. Ik hoef eigenlijk niets te vragen - een woordenstroom stort zich over me uit, groter dan alle vragen die ik verrast kan stellen. “Een pensioenboerderij was dit. Kijk, daar staat het oude hoofdbedrijf. De ouders maakten plaats voor een opvolger en gingen dan zelf, klein, nog door: 1 ha, genoeg voor vier koeien toen, net genoeg om van te leven. M’n vrouw Truus - ik moest haar missen - is hier in Nijbroek geboren. Haar vader was dominee van die prachtige hervormde kerk. Zij wilde, wij wilden, na Rotterdam en Den Haag, na alle stedenbouw, huizen, planologische drukte wel terug. We wonen hier nu 25 jaar.”

We staan nog steeds buiten, ik kan zo niets opschrijven: “Laten we naar binnen gaan, het moet op papier.” Binnen, opschrijven? Er is te veel te zien, te horen, te ondergaan om te gaan zitten. Oorspronkelijkheid, oude deurtjes, een bedstee, beslotenheid in een ruime, warme kamer. Foto’s, het pas gemaakte portret van ‘oervader’ Rieuwert met 22 nazaten - kinderen, partners, klein- en achterkleinkinderen. “Bij m’n 88ste. Achtentachtig allemachtig”. Hij lacht vol en aanstekelijk. Ik ken die lach, de uitbundigheid van zoon en kleinzoon. Ik ontdek op die grote foto schoondochter Eva, over wie hij later die middag met zo veel warmte en waardering zal spreken.

Nu zitten we, waar je in een boerderij zit - in de woonkeuken. Meer woon dan

keuken. 52 graden noorderbreedte, 6 oosterlengte. Hoe was dat in 1934 en eerder op de lagere school?

De blijdschap van een alleen maar gelukkige jeugd lacht me toe. Een ‘rekkelijke’, liberale vader, hoofd van een ulo, een ‘precieze’, gereformeerde moeder. “Direct was het en-en in m’n leven. Niet of-of.” Dat komt steeds terug. Een openbare lagere school: “Nee, basisschool, de kwaliteit telde.” Het was dus niet zo vreemd dat na een pittig toelatingsexamen het stedelijke Erasmiaans wachtte. Op de Coolsingel, in het oude gebouw, waar “de eeuwen op je neer keken als we in de pauze op de binnenplaats rondjes draaiden.” Veel, veel kleiner was dat gymnasium toen. Twee eerste en kleinere klassen. Meer dan vijftien zullen er in totaal niet geweest zijn. Meisjes en jongens al aardig in evenwicht. Namen wellen op: “Kosmann, Ernst en Alfred, Ludo Pieters van het Emmaplein, die boven de toen ook al wel zacht smeulende tegenstelling tussen Kralingen en de rest stond. Heldring die nog steeds schrijft.”

Dan gaan we gemeenschappelijke leraars na. Verrassend hoe herinneringen overeenstemmen. Pattist: “een ronde Zeeuw, fantastisch. Tu quoque frater, toen ik er was uitgestuurd.” Jacobsen (die ik niet meer had, maar nog wel kende) die ‘bijbelse les’ gaf: “hij wist immers alles, ook oude en algemene geschiedenis. Ik hoor hem nog: Salomo trok zich terug met z’n 1000 vrouwen om zich aan de dienst des Heren te wijden.” Brust - “ja, ja, ja”, juichend wordt die begroet. De Beer, tegelijk zetten we de door haar zo goed geleerde rijtjes in: “die Angst, die Axt, die Ausflucht, die Bank...” Kamstra, bewondering voor die leraar Latijn met z’n lange baard. Schwantje - zijn handen en vuisten gaan de lucht in. Ik zie Rieuwert van enthousiasme hoog in het wandrek klimmen. Hij gaf je meer dan gymnastiek. De bedachtzame, wat ambtelijke, licht krassende Veenstra, Frans. De Lint - “iets beters ken ik niet, zoals die ons Nederlands voordroeg.” Van Rees, wiskunde, wat wollig, vergenoegd: “na een fout van me, wil Kok dom blijven?” Nee, Kok wilde niet dom blijven. Hij deed met twee anderen zelfs Hebreeuws. Hij hoorde Blanken, “later toch professor

geworden?” - toen al Kavafis vertalen. Hij genoot van Van Zuijlen, die sociaal-geograaf, later directeur van de RTM, die aardrijkskunde met diepte gaf, die zijn levensloop zou beïnvloeden. Veel, veel meer kan Rieuwert Kok vertellen. Soms zoekt hij een naam. “Wie zei dat ook al weer bij een dom antwoord: ‘hoort deze waanzin het lokaal bevruchten.’ Lachen, genieten, een glazuivere herinnering. Van Deinse, natuurlijk, nattehis. “We vreesden aangespoelde potvissen. Van Deinse moest daar naar toe, hij stonk dan daarna verschrikkelijk.”

Inmiddels is het oude Coolsingelgebouw verlaten. Rieuwert gaat op het

eindexamen af in dat “prachtige, spiksplinternieuwe gebouw.” Alfa - alfa? - ook hier eigenlijk en-en. Nog geen maand na die toen nog niet direct historisch, dramatisch, fataal ervaren mei-maand ‘40 - “op dat bombarde-

ment na dan, 14 mei, die alles verduisterende rookwolken, een soort ontzetting, de verwoesting, vreselijk” - op 6 juni 1940 haalde hij keurig z’n eindexamen. “Had er niemand na de 14e op school iets gezegd over wat gebeurd was”, vraag ik, “geen toespraak, geen markering?” Rieuwert kan zich niets speciaals herinneren. School en leven gingen ‘gewoon’ door. Voor James en Kitty van Lier, joodse leerlingen, was het nog te vroeg voor grote zorgen. Haat? “We hadden juist in Rotterdam zo veel contacten met Duitsland.” De slimme rol van claviger Blouw, “een concierge met gezag”, moest in het later gevorderde gebouw nog beginnen

Rieuwert Kok kon gaan studeren. Dat was al bijzonder. Zijn ouders hadden dat niet gekund. Bij hem lukte dat net, maar niet in Leiden waar je, wat hij wel wilde, theologie kon studeren. Ook muziek trok hem; hij werd organist; de concertvleugel wacht in z’n apart liggende studeerkamer. Maar het werd, praktischer en goedkoper, Rotterdam, economie. Een troostprijs? “Nee, nee, ik koos de staatshuishoudkundige richting. Ik heb er, ook door Van Zuijlen - sociaal-geografisch onderzoek - en door de geweldige decaan Boerman steeds passie in gelegd.” Wie Rieuwert Kok ontmoet heeft, hoeft

daar absoluut niet aan te twijfelen. De mensen in Den Haag, de befaamde burgemeester Kolfschoten, de beroemde architect Dudok, al die medewerkers rondom al die nieuwe huizen, soms meer dan 5000 nieuwe in één jaar, minister Alders (Vrom) die hem, inmiddels ook bijzonder hoogleraar in de Ruimtelijke Wetenschappen in Utrecht, persoonlijk die onderscheiding opspeldde - niemand zal getwijfeld hebben aan de passie van die Hoofd-planoloog van de gemeente ‘s-Gravenhage. Niemand zal dat ook later en in al zijn nevenfuncties gedaan hebben. Voorzitter van de redactie van ‘Stedebouw en Volkshuisvesting’ was hij. Samen met de latere minister Schut directeur van ‘Stad en Landschap’, bewegend die stad, mooi dat landschap. Kroonlid ook, van de Raad van Advies Ruimtelijke Ordening (RaRo). Benoemd om zijn deskundigheid en om zijn sociaal-maatschappelijke visie. Weer: en-en.

Er is zo veel te vertellen. De oorlog, gedwongen te werk gesteld in Berlijn. Vluchtpogingen. Doorzetten. Een geslaagde, via Aken, ten slotte. Als Jan Schilder kwam hij in Purmerend de oorlog door. Een enkele zin maar over die bewogen, spannende tijd. We moeten aan Brust denken, aan zijn vaste slotzin bij elke repetitie: “Fini lui, no more.” Maar één ding moet ik hem toch nog vragen. Naar zijn vraagtekens bij die nog steeds verder afkalvende klassieke opleiding. Professor Kok zet uitroepetekens. “Wat ik overhield? Audi et alteram partem! Hoor ook de andere partij. Latijn, het herkennen van woorden. Grieks, de echte literatuur, het doorzicht. De inspiratie, de geest.” Ik hoor dan een uitspraak in het Grieks: “Dos moi poe sto.” De rest ontgaat me. “Kun je het opschrijven?” Ik ruil een blocnotevel in voor een nieuw langetje en vlot schrijft hij het op. Het Griekse bewijs ligt voor me, met de vertaling: “Geef mij een vast punt waar ik kan staan en ik zal de wereld bewegen.”

Wie sprak hier? De hoofdplanoloog? De stedenbouwkundige? De hoogleraar? De man van de dochter -, de vader van de dominee? Rieuwert Kok met die u, kenmerk van echtheid, sprak, in Nijbroek dichtbij zijn jongere zuster in Vaassen, op 5 mei 2010, en-en-en-en. ■

Docentencorpscatwalk

Als jong Erasmiaantje had ik Latijn van de leraar Bryce, die in het begin van de jaren 1930 enige tijd aan het Erasmiaans verbonden was als docent Oude Talen. Leerlingen noemden hem ‘Lord Bryce’ wegens zijn kleding: een elegant vorm gegeven gentleman’s outfit van gedistingeerde Angelsaksische snit. Kom daar nu eens om bij het huidige docentencorps!

Heeft het ‘Lord Bryce’-kledingimago hier en nu - driekwart eeuw na dato - ons nog iets behartigenswaardigs te zeggen? Als SemperFloreat-alumnus waag ik een suggestie: Marielle Gispén-Pronk, de weldadig actieve h.t. abactis van het bestuur, schreef mij op 2 maart jongstleden “het bestuur is volop bezig de vereniging nog meer op de kaart te zetten”. In dat kader past wonderwel een bestuurspoging om bij een volgend jubileum van het Erasmiaans het volledige docentencorps te bewegen deel te nemen aan een ‘Docentencorpscatwalk’ om coram publico hun beste kledingbeentje voor te zetten; nu eens niet de leerlingen maar de docenten op het toneel!

Rieuwert Kok (eindexamenjaar 1940: de tijd gaat zo snel dat vandaag morgen gisteren is)

Meester Drost (2)

In de Tolle Belege nr. 2 van 2009 viel mijn oog op de ingezonden brief van mijn oud klasgenoot Lotte Semper. Daarin vroeg zij zich af hoe het toch komt dat niets meer is vernomen over meester Drost, die destijds met stille trom is vertrokken. Het is een tragisch verhaal dat Meester Drost met zich mee moest torsen. Hij is inmiddels overleden. Overigens refereert de liefkozende aanduiding van meester niet aan lagere school sentimenten, maar aan het feit dat hij na zijn klassieke opleiding ook rechten heeft gestudeerd. Ik heb recentelijk gesproken met zijn inmiddels gemigreerde dochter Willy den Dungen. Vanuit Honduras heeft zij laten weten dat het na meer dan 25 jaar geen kwaad kan dat enige openheid van zaken wordt gegeven. Zij hoopt wel dat hiermee een definitief einde komt aan alle speculaties.

De levensloop van Meester Drost zou het scenario kunnen zijn voor een avondvullende film. Tragische omstandigheden, zware verliezen en uitzichtloze verwickelingen volgden elkaar in rap tempo op. Dit alles in een periode van een paar jaar tijd. Juist in die periode was meester Drost verbonden aan het Erasmiaans. Hoewel niemand in zijn omgeving weet had van de deerniswekkende privé omstandigheden van meester Drost, bleven de gevolgen niet ongemerkt. In maart 1981 heeft meester Drost het Erasmiaans gedwongen moeten verlaten. Verbitterd en teleurgesteld in de schoolleiding. Als reden werd opgegeven de aanvaarding van een nieuwe baan op de Antillen. De waarheid was geheel anders.

Na jarenlang met het idee te hebben rondgelopen, heeft meester Drost zijn levensfilosofie over continuïteitsenergie in een boek gepubliceerd. Ook in wetenschappelijke kring is deze publicatie, zij het met kritische kanttekeningen, positief ontvangen. Meester Drost zag hierin de bevestiging van de juistheid van zijn theorie over continuïteitsenergie. De theorie gaat uit van de onuitputtelijkheid van de levenskracht zolang de balans tussen geest en lichaam niet alleen wordt bepaald door innerlijke factoren, maar ook door exogene waarden die hun bestaan ontleen aan niet levende, maar wel meetbare natuurverschijnselen.

Het is deze overtuiging die geleid heeft tot de teloorgang van meester Drost. Hoewel dat werd verondersteld, was de vrouw van meester Drost, Elly den Dungen, niet aan het ziektebed gekluisterd, maar was zij de belichaming van de door meester Drost beschreven continuïteitsenergie. Het is nooit duidelijk geworden of dit haar is opgedrongen door meester Dost of dat zij in feite de initiator was van de theorie. Hoe dit ook zij, in 1980 escaleerde de situatie nadat Elly zwanger raakte van meester Dost. De bevalling vond plaats in het ziekenhuis. Er heeft toen een persoonswisseling plaatsgevonden. Hoewel dit kort nadien werd vastgesteld, heeft men dit niet meer terug kunnen draaien. Elly zat thuis met een kind dat niet van haar was. Inderdaad, de hierboven genoemde Willy den Dungen. Een lijdensweg begon. Meester Dost is dit nooit meer te boven gekomen. Hij overleed op 56 jarige leeftijd als een verbitterd man in het door hem zo geliefde Ruinen.

Noot redactie: Uit privacy overwegingen zijn de namen van Willy en Elly den Dungen in bovengenoemde inzending gefingeerd. Naam en adres van de afzender zijn bij de redactie bekend. (Op de foto, middelste rij, vierde van rechts)

profiel

In iedere Tolle stellen wij middels een “profiel”

een lid van Semper Floreat aan de lezers voor. Dit lid mag van de gelegenheid gebruik maken zichzelf eens goed neer te zetten, een herinnering aan het Erasmiaans op te lepelen en op zoek te gaan naar vrienden van vroeger.

Maureen Land

Examenjaar: 1983
Huwelijkse status: getrouwd met Kasper van Ommen
Kinderen: Lieve (1997) en Maas (1999)
Favo-vak: Geschiedenis, Latijn en Grieks

Favo-leraar: de Taselaars (beiden), Bos, Spoelder en Vos
Vrienden op het EG: Charlotte Insinger, Madoka Sunamura, Beryl van Wilgen, de gezusters Polak, Marnix Mali, Frans Aarens, Jeroen Meeter etc etc
Vrienden, die nog over zijn van het EG: nul eigenlijk, op wat Linked in contacten na
Zou graag nog eens contact hebben met: iedereen
Studie: Geschiedenis (en veel later de versnelde Pabo- geen idee meer waarom)
Carrière: werk als journalist en eindre-

dacteur van bladen en tijdschriften, voor een bedrijfsjournalistiek bureau
Hoogtepunt: op EG fietstocht in de 3e klas & de Rome reis: veel van bijgebleven; nu: een geweldige man & kinderen en werk waar ik van hou – dagelijks geluk
Dieptepunt: EG: geen, fijne schooltijd & veel lol ; in het leven: ook al niet of het moet alles zijn wat ik nog niet heb gedaan
Toekomst: ooit in Spanje gaan wonen
E-mail: Maureen@matershermsen.nl

Casper Knol

Examenjaar: 1980
Huwelijkse status: gehuwd
Kinderen: 2

Favo-vak: Engels
Favo-leraar: Spoelder (Grieks)
Vrienden op het EG: Murk Muller, Gijs Voûte, Quirijn Vos
Vrienden, die nog over zijn van het EG: Gijs Voûte, Raymond en Hetty de Bok
Zou graag nog eens contact hebben met: classicus de heer Vos
Studie: Rechten

Carrière: Bankier
Hoogtepunt: Geboorte kinderen
Dieptepunt: Overlijden ouders
Toekomst: 1) een stabiele wereld waarin de mensen met respect met elkaar omgaan, 2) gezin gezond houden. 3) kinderen helpen hun talenten te ontwikkelen
E-mail: c.knol@vanlanschot.com

Anne de Jong-Laird

Examenjaar: 1984
Huwelijkse status: getrouwd
Kinderen: 5
Favo-vak: Gym en de pauze
Favo-leraar: Ben zijn naam kwijt, maar

gaf Natuurkunde, heel leuke man. Had ook altijd een zwak voor Rienks (jaaaaren 'les' van gehad), Spoelder ook leuk
Vrienden op het EG: Dorien, Ellen, Leontien, Andre, Bouke, Frans, Tom, Elisabeth, Charlotte, Walter (?), Rick, Mark Anne, Bart, John en iedereen die ik vergeten ben...
Vrienden, die nog over zijn van het EG: een selectie from the above
Zou graag nog eens contact hebben met: all of the above en mensen die ik nooit meer gezien heb zoals Edward

Pina
Studie: Geneeskunde en MSc psychiatric research
Carrière: Nu: medical advisor bij farmaceutisch bedrijf
Hoogtepunt: Laat ik in het midden
Dieptepunt: Ook maar...
Toekomst: Met cocktailtje onder de palmboom en niets meer te hoeven doen
E-mail: aclaird@mac.com

Joost J. de Man

Examenjaar: 1975
Huwelijkse status: samenwonend (sinds 1988)
Kinderen: 1 meisje
Favo-vak: Engels
Favo-leraar: J. Bos (Grieks)
Vrienden op het EG: Maurits de Savornin Lohman, Wiet Hofmeier, Jan Buschmann, Han Brunner, Ivan Baas, Frank Treurniet, Mary Westerduin, Loes de Klepper, Anneke Knegt, Rogier Scheltes, Luuk de Korte, Henk Huisman, Frans Elderson,

Jan Okkerse
Vrienden, die nog over zijn van het EG: Frank Treurniet (en sinds kort hernieuwd contact met Jelte Bakker, Hans Elshoff, Klaas Taselaar, Ivan Baas, Benno ter Kuile)
Zou graag nog eens contact hebben met: Frank Zappa, S. Vestdijk, Richard Strauss, in die volgorde
Studie: Engelse Taal- en Letterkunde (Leiden), Muziekwetenschappen (Utrecht), beide onvoltooid
Carrière: sinds 1982 (kranten)uitgeverij en persbureau; na 2001 communicatieadviseur bij Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO), mijn eerste werkgever ooit...
Hoogtepunt: Tweede Symfonie van Mahler door RPhO onder Valéry Gergiev, in de Doelen, Pasen 1991 of 1992, daar wil

ik vanaf zijn
Dieptepunt: in beschonken toestand half-slapend van klapstoel gevallen in de trein van Leiden naar Rotterdam, 's ochtends vroeg tussen de naar hun werk vertrekkende forenzen, ergens in 1976. Glas viel uit bril: behulpzaam "type secretaresse" hielp zoeken.
Toekomst: alles lezen wat los en vast zit, met name over Amerikaanse Burgeroorlog, WO I, WO II, Europa in de 19de/20ste eeuw, 'vaderlandse geschiedenis', muziekgeschiedenis – romans en poëzie zijn bij nader inzien allemaal klinkklare onzin; concert- en operabezoek tot ik er bij neerval; toch een Grote Roman schrijven, of slechts in gedachten, is ook prima.
E-mail: j.deman@nwo.nl

in memoriam

Drs. Petra Welling
Kunsthistorica en docente Duits en Frans

Met verslagenheid heeft het bestuur van Semper Floreat kennis genomen van het overlijden van drs. Petra Welling op 12 mei 2010.

Petra had haar hart verpand aan het Erasmiaans. Ze had een brede interesse. Na haar loopbaan als kunsthistorica kwam zij terug als docente Duits om zich met enthousiasme en toewijding op het lesgeven te storten. Ze had het er erg naar haar zin en had haar draai gevonden op school..

In november 2009, op de reünie van het eindexamenjaar 1978, heeft zij haar oude klasgenoten nog teruggezien. Er was toen al geconstateerd dat zij een ernstige ziekte had, maar zij zag de toekomst nog met vertrouwen tegemoet. Kort hierna kreeg ze te horen dat er geen hoop meer was.

Met respect en waardering herdenken wij Petra.

bestuur SEMPER FLOREAT

Semper Floreat – Jaarverslag 2009

Kort verslag : Onderstaand een korte toelichting op het jaarverslag 2009 van de Vereniging Semper Floreat

Algemeen

Het verenigingsjaar 2009 kenmerkte zich door een aantal nieuwe ontwikkelingen die mede het gevolg waren van de koers die het nieuwe bestuur, dat tijdens de Algemene Leden Vergadering van 18 februari 2009 werd benoemd, heeft uitgezet. Eén van de doelstellingen die het nieuwe bestuur voor ogen heeft bestaat uit het activeren van Semper Floreat als “oud-leerlingennetwerk”, waarvoor a priori een degelijk fundament dient te worden gelegd. Dit heeft in het afgelopen verenigingsjaar tot een aantal onvermijdelijke (eenmalige) uitgaven geleid

zoals: verdere professionalisering van het blad Tolle Belege; de ontwikkeling van een DVD teneinde de identiteit van het Erasmiaans Gymnasium duidelijker in beeld te brengen; ontwerpen van een goed functionerende en inter-actieve website die gekoppeld is aan de ledenadministratie.

Doordat bovenvermelde initiatieven aanzienlijke kosten met zich meebrachten die in eerdere jaren achterwege bleven is de liquiditeitspositie van de vereniging (substantieel) afgenomen. Dit leed werd enigszins verzacht door een voortvarende aanpak van de ledenadministratie, waarbij niet alleen een groot deel van de verschuldigde contributies over het lopend jaar werd geïnd maar tevens na een grondige inventarisatie een groot aantal achterstallige betalers uit het verleden werd verleid hun

schuld te vereffenen.
Tevens ontvingen meteen na het eindexamen in juli ca. 160 schoolverlaters een persoonlijke brief om de banden met het Erasmiaans niet te laten vervagen maar via het lidmaatschap van Semper Floreat in stand te houden. Het resultaat hiervan was een aanzienlijke toename van het ledenbestand die in financiële zin in gaat per 1-1-2010 en derhalve over het volgende boekjaar tot hogere inkomsten zou moeten leiden.

Resultaat over 2009

Over 2009 is er een afname van de liquide middelen van € 4.847,96,- ten opzichte van 2008. Het resultaat over 2009 kwam uit op een verlies van € 7.347,96.

_____ Namens het bestuur, C.H. DE GRAAFF (QUAESTOR)

RESULTATENREKENING PER 31 DECEMBER 2009

	2009		2008	BEGROOT 2010
INKOMSTEN	euro (€)		euro (€)	euro (€)
contributie	8.753,06	zie toel. (1)	7.494,58	10.000,00
drukwerk	0,00		0,00	0,00
bankkosten	0,00		0,00	0,00
rente	51,00		33,29	35,00
diversen	0,00		0,00	0,00
porti	0,00		0,00	0,00
boek	0,00		106,00	0,00
reunie	0,00		2.355,00	0,00
TOTAAL INKOMSTEN	8.804,06		9.988,87	10.035,00
UITGAVEN				
contributie	0,00		0,00	0,00
drukwerk	4.450,18	zie toel.(2)	4.460,65	8.500,00
bankkosten	84,75		98,50	90,00
rente	0,00		0,00	0,00
diversen	1.533,24	zie toel. (3)	920,05	800,00
porti	1.011,85	zie toel. (4)	2.386,29	1.100,00
DVD	3.039,00		0,00	4.000,00
Website/Ledenadm.	3.533,00			900,00
dotatie reunie 2013	2.500,00		14.500,00	2.500,00
TOTAAL UITGAVEN	16.152,02		22.365,49	17.890,00
RESULTAAT	-7.347,96		-12.376,62	-7.855,00

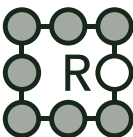
TOELICHTING RESULTAATREKENING PER 31 DECEMBER 2009

INKOMSTEN:			
(1) contributies:	Totaal werd er in 2009 een bedrag gefactureerd van:	€ 12.512,00	
	- hiervan had betrekking op contributie voor 2009:	€ 8.615,00	
	- en op eerdere jaren (achterstallig):	€ 3.897,00	
	Totaal ontvangen contributie per 31-12-2009 (zie result. rek.):	€ 8.753,00	
	Nog openstaand per 31-12-2009:	€ 3.759,00	
	- waarvan m.b.t. 2009:	€ 1.745,00	
	- waarvan m.b.t. eerdere jaren;	€ 2.014,00	
	Inmiddels ontvangen sinds 31-12-09 tot 15-02-2010:	€ 1.245,00	
	Nog openstaand per 15-02-2010:	€ 2.514,00	
	- waarvan m.b.t. 2009:	€ 940,00	
	- waarvan m.b.t. eerdere jaren:	€ 1.574,00	
	Het totaal aantal leden per 1-1-2009 bedroeg: 798		
	Het totaal aantal leden per 31-12-2009 bedroeg: 859		
UITGAVEN:			
(2) Drukwerk:	Factuur (08): Tolle Belege juli 09	3.692,57	
	Factuur (12:) contributie nota's	757,61	
	Totaal	€ 4.450,18	
(3) Diverse kosten:	Declaratie 2-1-09 M. Pronk (oude bestuur)	776,00	(2008)
	Factuur 07 - Sponsoring Kolderdag 2008	250,00	
	Factuur 03 - Declaratie C.H. de Graaff	195,00	
	Factuur 14 - bestuursdiner	170,00	
	Factuur 02 - KvK uittreksel	11,00	
	Factuur 09 - KvK heffing incl aanmaning	131,24	
	Totaal	€ 1.533,24	
(4) Porti:	Portikosten TNT Post (oude bestuur)	335,85	(2008)
	Factuur 5b: TNT Post Portikosten Tolle Belege	615,37	
	Factuur 10: TNT Post Portikosten brief 6de klassers	60,63	
	Totaal	€ 1.011,85	
BEGROTING 2010:			
	Naar aanleiding van de begroting 2010 dienen de volgende kanttekeningen te worden geplaatst:		
	1) er is in de begroting niet uitgegaan van (een noodzakelijke) contributie verhoging met € 3,- waarvoor het bestuur aan de ALV op de vergadering van 29-03-2010 goedkeuring zal vragen.		
	2) er is rekening gehouden met reeds in 2009 gemaakte maar nog niet gefactureerde kosten voor Tolle Belege die derhalve ten laste van 2010 komen (zie drukwerk).		
	3) In 2010 zullen er ter afronding van de DVD aanvullende kosten komen van € 4.000,-		
	4) Er is een onderhoudscontract afgesloten voor (de software van) de web-site en ledenadministratie;		
	5) Vooralsnog wordt er in 2010 een bedrag gereserveerd van € 2.500,- voor het lustrum van 2013. Indien in 2010 (en latere jaren) de winst&verlies rekening niet wordt omgebogen in een aanzienlijk batig saldo zal in de toekomst sterk bezuinigd moeten worden zoals op de reservering voor het lustrum 2013!!!!		
	6) Aanvullende inkomsten d.m.v. advertenties, sponsoring e.d. dienen intensief te worden nagestreefd. Rotterdam, maart 2010.		

“Ligt het aan het Erasmiaans of is het toeval dat we al zoveel jaar met veel plezier succesvol samenwerken?”

Klaas Taselaar | Anneloes van der Woude

ROSTRA CONGRESCOMMUNICATIE

Semper Floreat – Algemene Ledenvergadering

Rotterdam, Wytemaweg 25, 29 maart, 20:00 uur.
Aanwezig namens het bestuur: Klaas Taselaar (Praeses), Dennis Boddé (Vice-praeses), Kees de Graaff (Quaestor), Marielle Gispen (Ab actis), Judith Wegman (Ab actis), Marjolein Leibbrandt (Assessor), Walter Baghuis (Assessor)

Voorstelronde aanwezige leden en bestuur

De praeses vertelt kort wat er tijdens de vergadering aan de orde zal komen. Dit zal o.a. zijn: de agendapunten, de ideeën van het bestuur bespreken en de daaruit voortvloeiende handelingen die het bestuur het afgelopen jaar heeft uitgevoerd, toelichten.

Het financieel jaarverslag

Alle aanwezigen hebben een kopie van het financieel jaarverslag ontvangen. (Niet-aanwezige leden kunnen het verslag ter inzage opvragen via het abactiaat.) De heer Stricker, lid van de kascommissie, is bij aanvang van de vergadering afwezig, maar de quaestor geeft aan dat hij elk moment kan arriveren.

Er is veel uitgegeven met name als gevolg van de nieuwe initiatieven die door het bestuur zijn ont-plooid. Het gaat met name om de volgende posten:

- Software voor ledenadministratie en website
- Productiekosten voor de DVD
- De vernieuwde opzet van de Tolle Belege

Er is dit jaar €8.800 ontvangen, er is daarentegen €16.000 uitgegeven inclusief een bedrag van € 2.500,- ter reservering voor het volgende lustrum.

Toelichting op de resultatenrekening

Inkomsten

Door de aanschaf van het nieuwe administratiesysteem heeft het ab-actiaat al een groot gedeelte van de achterstallige contributie kunnen innen.

Opmerking lid: Is het geen goed idee om de wanbetalers uit de administratie te verwijderen en/of te royeren? Antwoord bestuur: Deze keuze ligt bij het bestuur. Vooralsnog is het bestuur bezig zoveel mogelijk achterstallige betalingen te incasseren en zodoende de lijst met wanbetalers te schonen.

Opmerking lid: Is het niet mogelijk om de kosten van het nieuwe administratiesysteem te verhalen op de wanbetalers? Antwoord bestuur: De software is in eerste instantie aangeschaft om de administratie van de leden te verbeteren en overzichtelijker te maken, niet om wanbetalers mee te achterhalen. Bovendien is het voor de administratie vaak niet te achterhalen waarom een lid niet heeft betaald. We krijgen vaak brieven terug vanwege verhuizing e.d.

Kosten

De kosten voor de tweede editie van de Tolle Belege nieuwe stijl zijn nog niet opgenomen. Deze kosten worden opgenomen in de resultaatrekening van 2010.

De portokosten zijn hoog, onder andere door het verzenden van de contributiebrieven. Het bestuur hoopt deze kosten te kunnen verlagen door de nota's via het nieuwe systeem per e-mail te versturen.

Daarnaast zijn er enkele eenmalige kosten opgenomen die niet zullen terugkeren op de resultatenrekening van 2010.

Begroting 2010

Het bestuur hoopt in 2010 ongeveer €10.000 aan contributie te ontvangen. Daarnaast streven we naar het plaatsen van advertenties in de Tolle Belege om op die wijze kosten te besparen. De kosten die nu worden gemaakt, zijn bedoeld om het bestaande netwerk van oud-leerlingen uit te breiden. Er staat nog een uitgave op de begroting voor de DVD.

De begroting van 2010 staat op dit moment op verlies mede in verband met de jaarlijkse reservering voor

het volgende lustrum (2013) en de éénmalige kosten in 2010 voor de DVD. Het bestuur hoopt dit te kunnen compenseren via advertenties in de Tolle Belege.

Opmerkingen lid: 1) De lustrumboeken staan niet op de balans, misschien kunnen die worden verkocht?

Antwoord bestuur: Wordt onderzocht.

Waarom wordt de Tolle Belege niet per e-mail verzonden? Is veel goedkoper. Antwoord bestuur: De nieuwe opmaak van de Tolle heeft veel positieve reacties opgeleverd. Bovendien is het niet raadzaam de Tolle alleen digitaal beschikbaar te stellen. Niet iedereen leest graag een digitale versie.

Vraag lid: Wat zijn de eenmalige kosten voor het nieuwe administratiesysteem en zijn er terugkerende kosten? Antwoord bestuur: De eenmalige kosten waren €3.500. De jaarlijks terugkerende kosten voor onderhoud zijn €900.

Vorig jaar zijn er veel nieuwe leden geworven onder 6e-klassers. Semper Floreat zal deze groep dit jaar weer benaderen. Zonder de kosten voor de DVD en de reservering voor het lustrum zijn de geschatte kosten voor 2010 veel lager dan de gemaakte kosten in 2009.

Vraag lid: Waarom wordt er zo'n groot bedrag gereserveerd voor het lustrum? Kunnen de oud-leerlingen daar niet zelf voor betalen?

Antwoord bestuur: Op dit moment is deelname aan het lustrum gratis voor leden; niet-leden en 6e-klassers moeten betalen. Als we geen geld reserveren, wordt het heel moeilijk om in te schatten hoeveel er kan worden uitgegeven aan een lustrum.

Vraag lid: Waarom zijn de inkomsten van eventuele advertenties nog niet opgenomen in de begroting?

Antwoord bestuur: Het bestuur heeft vastgesteld dat er meer inkomsten nodig zijn. Aangezien het niet zeker is hoeveel inkomsten de advertenties zullen opbrengen, zou het opnemen van advertentiekosten in de begroting slechts een schatting kunnen zijn.

Opmerking lid: Is het mogelijk om de portokosten te laten betalen door de school of via de Stichting Vrienden?

Antwoord bestuur: Er is al contact geweest met de Stichting Vrienden. Als bestuur willen we eerst zelf proberen inkomsten te genereren. Op dit moment hebben al drie partijen toegezegd te adverteren in de nieuwe Tolle Belege (+/- €2.000). We willen eerst kijken waaraan we het geld willen uitgeven, daarna zullen we bepalen hoe we deze kosten kunnen betalen.

Vraag lid: Wordt de contributie verhoogd in 2010?

Antwoord bestuur: De contributie over 2010 moet nog worden geïnd. Het bestuur stelt voor de contributie te verhogen naar respectievelijk €10 en €15. De ALV gaat hiermee akkoord.

Opmerking lid: Is er wel eens gedacht over het aanbieden van een 'lidmaatschap voor het leven'?

Antwoord bestuur: Als een lid dat wenst, kan hij dat kenbaar maken. Het bestuur zal deze mogelijkheid niet publiekelijk aanbieden omdat een dergelijke regeling afhankelijk is van de leeftijd van het individuele lid en de vast te stellen toekomstige looptijd van het lidmaatschap. Daardoor is een algemeen geldende/uniforme regeling ook moeilijk toepasbaar. Tevens zouden de gestorte bedragen er in de toekomst van de quaestor een effectief beleggingsbeleid verwacht moeten worden om ontwaarding tegen te gaan. Dit laatste is niet de doelstelling van de vereniging. Giften van leden zijn uiteraard altijd welkom.

De voorzitter vraagt de leden of de begroting wordt goedgekeurd.

De kascommissie is niet aanwezig om te beamen dat de boeken zijn gecontroleerd en correct zijn bevonden. De leden keuren de begroting voor 2010 goed onder voorwaarde dat er een schriftelijke bevestiging volgt namens de kascommissie. Één lid stemt tegen goedkeuring.

Bestuur: de schriftelijke bevestiging van de kascommissie zal in de Tolle Belege worden gepubliceerd. De verklaring is al opgesteld, maar door afwezigheid van de kascommissie kan de goedkeuring hedenavond niet aan de ALV worden bevestigd. De voorzitter dankt de quaestor voor zijn inspanningen in het afgelopen jaar.

Het jaarverslag

De praeses stelt voor het verslag punt voor punt te doorlopen en de plannen toe te lichten om zo de filosofie van het nieuwe bestuur weer te geven. Op andere scholen zijn de alumniverenigingen veel actiever. Wij als bestuur willen proberen om onze vereniging ook actiever te maken en willen dit doen via de Tolle Belege, de DVD en de nieuwe website. Om van betekenis te (kunnen) zijn, willen we de brede schakering van het Erasmiaans laten zien.

De Tolle Belege

Walter Baghuis: inhoudelijk was de Tolle Belege altijd al goed. Het formaat leende zich alleen niet voor foto's en interviews. Er is bekeken wat de oud-leerling wil lezen en op basis van die gegevens zijn we uitgekomen bij de nieuwe opmaak. We hebben geluk gehad met twee goede voorpagina-interviews (nieuwe rector en 'De nieuwe Elite'). Onze visie: oud-leerlingen moeten zich weer één gaan voelen met het Erasmiaans. Semper Floreat kan zo bijvoorbeeld een rol spelen bij het invullen van de verplichte maatschappelijke stage.

Tot op heden zijn de reacties op de nieuwe Tolle zeer positief. Een nadeel was dat door het nieuwe formaat en de extra kopij voor het tweede nummer de kosten flink zijn gestegen. Zoals al eerder aangegeven, willen we dit oplossen via advertenties. In de derde Tolle zal de nadruk liggen op netwerken. Wat is de bedoeling van onze oud-leerlingenvereniging? Het nieuwe ledenadministratiesysteem en de website worden bijvoorbeeld gekoppeld aan LinkedIn. Op deze manier is het mogelijk om grote groepen oud-leerlingen tegelijk te bereiken.

Marielle Pronk: Ik neem met name de interviews af. Ik probeer mensen te vinden die een link hebben met het Erasmiaans; dat hoeven niet per se oud-leerlingen te zijn. Een punt van kritiek was dat er te veel werd gefocust op bekende oud-leerlingen.

De website

Er is nu nog niet veel te zien op de website. Door de aanschaf van het nieuwe systeem wordt het voor ons gemakkelijker om direct content online te plaatsen en bij te houden. Vanwege de koppeling met de ledenadministratie wordt het ook mogelijk om leden te laten inloggen op de website en content aan te bieden die bijvoorbeeld alleen toegankelijk is voor leden. De nieuwe website moet zo snel mogelijk in de lucht.

DVD

Het wordt een film over de geschiedenis van het gebouw van het Erasmiaans. Er is anderhalve dag gedraaid en naar verwachting zal er nog één draaidag volgen. Dennis Boddé kwam met het idee. De

interviews worden afgenomen door Marielle Gispen. Het draaiboek is inmiddels uitgeschreven. Om de montagekosten beperkt te houden doet Marielle zoveel mogelijk voorbereidingen zelf doen.

Misschien is de DVD ook interessant voor nieuwe leerlingen. Hierover volgt nog overleg in het bestuur. In principe is de DVD gratis voor leden.

Vraag lid: Waarom verkopen we de DVD niet aan leden? Antwoord bestuur: Dat is niet nodig om de kosten te verhalen. Er bestaan stichtingen en fondsen die dergelijk filmprojecten financieel ondersteunen.

Vraag lid: Hoe zit het met de verzendkosten van de DVD? Gaat dit via school? Antwoord bestuur: versturen via school is één mogelijkheid. Een andere mogelijkheid is verzending met de Tolle Belege.

Schoolleiding en plannen

Rector Paul Scharff is sterk in het opzetten en versterken van banden met oud-leerlingen. De Stichting Vrienden, het curatorium en Semper Floreat hebben in dit kader hun diensten aangeboden aan de schoolleiding. Semper Floreat speelt hierbij een stimulerende rol. Om deze rol goed te kunnen invullen heeft het bestuur Nelleke Hennemann gevraagd toe te treden tot het bestuur. Zij zal de portefeuille 'netwerken' gaan beheren. Praeses vraagt ALV goedkeuring voor toetreden van Nelleke. – ALV heeft geen bezwaar.

Adviezen aanwezige leden

Opmerking lid: Misschien een idee om het lidmaatschap gratis te maken en de leden slechts te vragen om een vrijwillige bijdrage. Mogelijk worden zo meer mensen bereikt. Probleem hierbij is dat dit lijkt op het 'lidmaatschap voor het leven'. Het is zo onmogelijk te bepalen hoeveel geld er binnen zal komen.

Opmerking lid: Is het mogelijk om in de Tolle Belege meer te vertellen over wat er op school speelt. Er staat al een aantal rubrieken in met dat onderwerp in de twee laatste Tolles. Misschien is dat niet helemaal duidelijk naar voren gekomen.

Opmerking lid: Lof voor de ambitieuze plannen van het bestuur.

Notulen verzorgd door: JUDITH WEGMAN

agenda

Belangrijke data in de Agenda Erasmiaans Gymnasium

19 JUNI 2010: diploma-uitreiking
30 JUNI 2010: Excursies, Eindfeest
3 JULI/T/M 22 AUGUSTUS: Zomervakantie

ledenlijst			
NIEUWE LEDEN			
1966	J.G. (Jan Geurt) Gaarlandt Vondellaan 8, 2111 CH Aerdenhout NL 023-5442404 j.g.gaarlandt@xs4all.nl	1991	A. (Anne-Marie) Smit Linnaeusparkweg 29 A huis 1098 CN Amsterdam NL 206758128 asmit@verhoeve.com
1972	C. (Kees) Venema Hudsonpad 14, 3207 NG Spijkenisse NL 0181-623382 keesvenema@kpnplanet.nl	1993	L. (Luc) Cohen De Kooydreef 4, 2631 MV Nootdorp NL 0653451748 Luc.Cohen@simmons-simmons.com
1977	M.L. de (Marloes) Boer Nagtegaal Burmanialaan 96, 9203 PK Drachten NL 0512-517049 0651510407 marloesdeboernagtegaal@hotmail.com	2009	J. (Joost) Stam Ogierssingel 160, 3076 CW ROTTERDAM 010-4191564 joost_stam@hotmail.com
1981	W.A. (Alexander) Hamel Baronielaan 164, 4818 RE Breda NL (076) 520 5900 06 2409 6475 alexander@hamelvanduuren.com	2009	Z. (Zita) Millenaar Mathenesserlaan 232, 3021 HN ROTTERDAM 010-4776271 zitamillenaar@hotmail.com
1983	M. (Maureen) Land Hugo de Vriesstraat 50, 2312 RJ Leiden NL 071-5141172 06-17320973 maureen@matershermsen.nl	2009	D. (Dorothy) Leeuwen Heekstraat 36-38, 3192 TE HOOGVLIET 010-4162943 dorothyvanleeuwen@live.nl
1984	P. (Paul) Roedig Edelincstraat 3, B-2018 Antwerpen België 003232441900 0032477901901 paul.roedig@psilogy.com	WIJZIGINGEN	
		1946	P. (Pieter) Flieringa 's-Gravenwetering 64, 3062 SJ Rotterdam NL
		1965	010-5016029 Th.C. (Thomas) van Zijl Vlaskamp 328, 2592 AJ 's-GRAVENHAGE NL 070 3220769 van.zyl@hccnet.nl
		1979	J.H. (Johan) Brand At Egon Zehnder International P.O. Box 214337 Dubai United Arab Emeritates Johan.Brand@Ezi.Net
		1982	S.W. (Simon) Kok Andrej Sacharovstraat 47, 2332 AD Leid en NL 071-5236566 s.w.kok@ziggo.nl
		1983	E.W. (Ewout) Wolff Spoonlaan 52, 3633 EV Vreeland NL 0294-232547 famwolff@xs4all.nl
		1988	H.M.D. (Henri) Bentfort van Valkenburg Breitnersingel 48, 3055 BD Rotterdam NL bentfort@xs4all.nl
		1991	H.L. (Louise) Hooimeijer Reitdiephaven 435, 9746 RH Groningen NL 038-4204315 h.l.hooimeijer@bkk.umcg.nl
		1992	W.E.P. (Willem) Gerbers Molenlaan 53, 3055 EG Rotterdam NL
			willem.gerbers@loyensloeff.com
		1994	F. (Fleur) Sweers Ogier van Kralingenpark 108 3065 BC Rotterdam NL fleursweers@hotmail.com
		1996	A.M. (Annette) van Schoonhoven Hoge Daalakker 17, 4854 PT Bavel NL avanschoonhoven@yahoo.com
		1998	N.S.C. (Nienke) Langejan Fahrenheitstraat 243-1, 2561 DV Den Haag NL 06-21670420 n_langejan@hetnet.nl
		1999	D.C.I. (Diana) van der Star Eksterstraat 28c, 3083 XB Rotterdam NL d.c.i.vanderstar@hotmail.com
		2000	M. (Marcel) Kolen Pricna 668/3 110 00 Praha 1 Tsjechische Republiek 0180-611945
		2000	D.B. (Duc Binh) Nguyen Burg. Van Walsumweg 60 3011 MZ Rotterdam NL 06-17842668 ducbinhnguyen@hotmail.com
		2000	L.R. (Louvrens) Kiestra Van Diemenstraat 176, 2518 VG Den Haag NL
		2001	Irkiestra@hotmail.com F. (Florianne) Dobrowolski Burg. Van Walsumweg 648, 3011 .. Rotterdam NL 06-30035577 florianne.dobrowolski@gmail.com
		2002	M.L. (Merel) Willeboer Specht 17, 3191 GG Hoogvliet NL 010-4387647 06-20420131 merelwilleboer@hotmail.com
		2002	L. (Leana) Furman Palmgracht 26, 1015 HM Amsterdam NL 010-4612245 eanafurman@gmail.com
		2003	S. (Sietske) Visser Hazenleger 3, 4205 XT Gorinchem NL 010-4563897 vissiersietske@gmail.com
		2006	C. (Claire) van Driel Kerksingel 21, 2961 EH Ridderkerk NL 0180-427855 clairevandriel@hotmail.com
OVERLEDEN			
		1946	G.M. (Gillis) Dröge

lid worden?

Lid worden? Dat betekent twee keer per jaar een Tolle Belege op de mat met artikelen over het Erasmiaans, in verleden en heden. Verder ontvangt U de actuele ledenlijst met de gegevens van alle leden van Semper Floreat. Ook kunt U gratis naar de vijfjaarlijkse reünie!

Het lidmaatschap kost 15 euro per jaar, voor studenten 10 euro (maximaal vijf jaar). Aanmelden voor het lidmaatschap kan via e-mail en via de gewone post. Vermeld in uw e-mail uw volledige naam, adres, uw jaar van eindexamen en uw telefoonnummer. Uw mail kan naar administratie@semperfloreat.nl

Ondergetekende geeft zich tot wederopzegging op als lid van Semper Floreat:

Naam:

Adres:

Postcode:Woonplaats:

Telefoon:E-mail:

Eindexamenjaar:

Handtekening:

Graag opsturen naar: Semper Floreat, p/a Tankenberg 140, 2905 RC Capelle aan den IJssel

aanbieding

Quooker-Aanbieding voor SF-leden!

Voor alle leden van Semper Floreat heeft Quooker een spetterende aanbieding. Bij aanschaf van een Quooker (vanaf 895 Euro) wordt de **installatie**, normaal minimaal 195 Euro, **gratis en voor niks** gedaan.

Deze aanbieding is geldig tot en met december 2010 en alleen voor SF-leden.

bluebillywig

strategic online video

Steeds vaker nemen organisaties de strategische beslissing om hun website te verrijken met video. Maar er zijn daarin vele mogelijkheden en hoe maakt u dan de juiste keuze? Hoe vermijdt u de vele valkuilen en hoe haalt u het meeste rendement uit de gedane investeringen?

Het kán wel.

Blue Billywig levert een flexibel Online Video Platform waarmee u video's met hetzelfde gemak op uw website plaatst als een stukje tekst. Compleet, snel, betaalbaar én met innovatieve mogelijkheden uw bezoeker te overreden lid of klant te worden. Rendement ...

Hoe het werkt?

Bel oud-Erasmiaan Jeroen Meeter: 035 - 677 39 60